7/13
září - september
2013
ročník 83

Rozsévač
Rozsievač

Časopis Bratrské jednoty baptistů
Časopis Bratskej jednoty baptistov

Boží láska v nás působí a dává nám sílu milovat druhé

1. J 4, 11

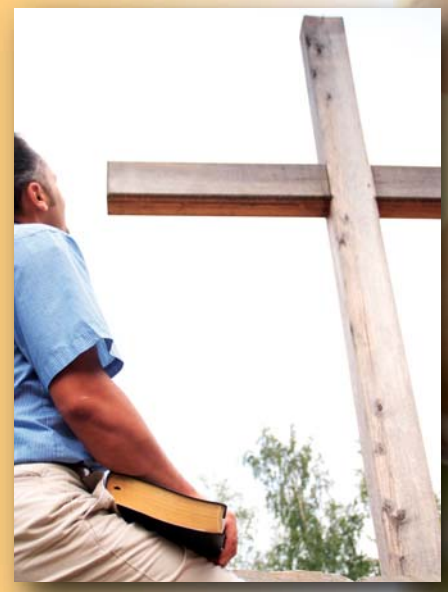

Vedieme naše deti k Bohu?
(str. 4)

Téma čísla

Milujeme svoje děti

Svetová konferencia
mladých baptistov

17. – 21. 7. 2013

2500 mladých baptistov z 80-tich krajín sveta sa zišlo v Singapúre na 16. svetovej mládežníckej konferencii. Mládežnícke konferencie sa konajú každých päť rokov na rôznych miestach sveta a sú príležitosťou k chválam, budovaniu spoločenstva, štúdiu a misii.

Dopoludňajšie a večerné plenárne stretnutia obsahovali prezentácie biblických študijných projektov, kázne, piesne, tance a dramatické vystúpenia. Hlavným rečníkom konferencie bol Edmund Chan, pastor Covenant Evangelical Free Church v Singapure, Christian Rommert, vedúci Nemeckej baptistickej mládeže a ďalší iní z rôznych krajín sveta.

Semináre a workshopy sa zameriavali na potreby mladých: Praktické rady pre duchovný rast, Úloha mladých kresťanov v boji proti HIV/AIDS, Služba prostredníctvom kreatívneho umenia, Ako si zachovať vieru počas štúdia na škole, Dynamika uctievania a ďalšie.

Mládežníci mali možnosť zapojiť sa do projektov pomoci deťom v Mjanmarsku na zabepečenie učebných pomôcok a projektu na boj proti hladu v Ázii prostredníctvom potravinových kontajnerov. Pre ich prípravu sa počas konferencie hľadalo 2000 dobrovoľníkov. Prezentovaných bolo aj viacero projektov pre Singapur, Indonéziu, Kambodžu, Thajsko a ďalšie ázijské krajiny.

Thembelani Jentile z Južnej Afriky, ktorý bol rečníkom na záverečnej slávnosti, zdôraznil, že cirkev tu je pre to, aby k Ježišovi privádzala nových učeníkov. Život v učeníctve a príprava nových učeníkov však nie je výsledkom ľudkej snahy, ale Božieho pomazania a moci. „V tejto sile kážme evanjelium, zachraňujme duše a čiňme učeníkov," vyhlásil Jentile.

Rozširovanie učeníctva nie je nijako obmedzené a zasahuje všetky krajiny, všetky národy. V zmysle záveru Matúšovho evanjelia v 28. kapitole „sme poslaní činiť učeníkov nie do geografických oblastí alebo štátov ako napr. do Číny alebo do Turecka, ale k jednotlivým národom a etnickým skupinám". V mnohých krajinách žije totiž veľa národov, ktoré nie sú určené hranicami štátov a sú rozptýlené aj mimo nich, alebo je viacero národov v jednej krajine.

Vyvrcholením záverečnej slávnosti bola inštalácia nového prezidenta pre vedenie mládeže Amanda Hainesa z USA. Inštaláciu vykonal Prezident BWA John Upton. Ďalej boli predstavení vedúci pre jednotlivé oblasti: Koffi Soke Kpomgbe pre Afriku, Vesekhoyi Tetseo pre Áziu, Sharlene Cartwirght-Rinson pre Karibik, Andreas Hojmark Andersen pre Európu a Jasses Silva pre Latiskú Ameriku. Haine je prezidentom pre Severnú Ameriku.

Ďalšie stretnutie mládeže by sa malo uskutočniť o päť rokov v Kanade.

Zdroj: www.bwanet.org

Obsah

Svetová konferencia mladých baptistov /2
Rodičovství přímo z nebe (N. Lica) /3
Vedieme naše deti k Bohu? (M. Fraňo) /4
Chyby ve výchově dětí (H. Derksen) /6
Co dělají, když jsou on-line? (V. Vácha) /7
Komu, alebo čomu venujeme svoj čas? (J. Kováč) /8
Útěcha od otce (D. Wilkerson)
Litoměrice (V. Malý) /9
Osada Lahovičky (L. Šíp)
Jdu s důvěrou (M. Horáčková) /10
Senior klub na kolesách (P. Pivka) /11
Koncert u milosrdného Samaritána (P. Kondač) /12
Návraty - Vzpomínky MUDr. Jána Sirackého /13
Príležitosť a dobrodružstvá (Ľ. Počai) /14
Národný pochod za život 2013
Desať rokov po novom /15
Spievaj Pánovi, duša, spievaj! Aleluja! (K. Bachletová)
Z redakce /16
Zasílání příspěvků do časopisu
Správy:
Konferencia európskych cirkví
V Evropě probíhá občanská iniciativa
Jeden z nás - One of us
Koncil Európskej baptistickej federácie bude v Bratislave
Medzinárodný baptistický teologický seminár IBTS hľadá nového rektora
Svetová baptistická aliancia prijala nových členov
Inzercia - Noemi, Radio 7, Koncert /18
Seznamovací horolezecký pobyt pro nezadané křesťany
Pozvánka do Račkovej doliny
Dvacetiletí Exulanta (J. Bistranin) /19
Plač ruže - báseň (S. Baláž) /20

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Rozsievač Rozsievač

Šéfredaktor: Jan Titěra.
Zástupce šéfredaktora: Stanislav Kráľ.
Technická redaktorka: Marie Horáčková.

Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová.

Grafická koncepcia časopisu: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.
Bankové spojenie:
ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia:
Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky:
ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 7/2013: 20. 8. 2013
Výroba: tlačiareň **Weltprint, s. r. o.,** Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/92

Rodičovství přímo z nebe

editorial

Bible je plná životních příběhů mnoha rodičů - jak vychovávali svoje děti. Rodičovství je etapa života určená k výchově další generace. Je nutno říci, že i velké postavy Bible jako David a jiní, zdaleka nebyli v rodičovství tak brilantní jako v jiných oblastech. Nikdo z nich nebyl dokonalý ve výchově dětí, stejně jako nikdo z nás také není dokonalý. Proto vnímám, že o výchově dětí máme mluvit a povzbudit se navzájem v tomto odpovědném úkolu, který máme od Boha. Bible je plná nedokonalých dětí a nedokonalých rodičů. V oblasti rodičovství je vždy prostor pro růst po všech stránkách. Povzbuzení, nasměrování, sdílení zkušenosti a zkoumání Písma v oblasti vztahů, rodiny a výchovy dětí není nikdy dost. Existuje ale jeden dokonalý otec, od kterého se můžeme všichni učit důležité principy pro naše rodičovství. Náš nebeský Otec je náš vzor, příklad a inspirace pro naše rodičovství.

Jako Boží děti vnímáme především jeho bezpodmínečnou lásku. „*Hleďte, jak velikú lásku nám Otec daroval: byli jsme nazváni dětmi Božími, a jsme jimi…*“ (1. Janova 3,1). Tato věčná „Boží láska je vylita do našich srdcí skrze Ducha svatého, který nám byl dán“ (Ř *5, 5).* Boží láska v nás působí a dává nám sílu milovat druhé (1. J 4, 11). Ti „druzí“ jsou třeba naše dospívající děti. Máte-li je milovat tak, jako Bůh miluje vás, potom je musíte bezpodmínečně přijímat. Bezpodmínečná láska představuje podstatu a základ rodičovství. Pouze díky ní můžeme své dospívající dítě vést a vycházet vstříc jeho každodenním potřebám.

Křesťanský poradce Ross Campbell ji definuje takto: *„Bezpodmínečná láska znamená milovat dospívající dítě bez ohledu na to, jak vypadá, jaké jsou jeho přednosti, sklony a slabosti, jak se chová. To neznamená, že se vám jeho chování vždycky líbí. Láska bez podmínek znamená milovat své dítě i tehdy, když se vám jeho chování moc nelíbí.“* Děti potřebují v procesu dospívání slyšet slova „mám tě rád“, ale i když to říkáme, je to pro ně málo. Máme jim svou lásku ukázat chováním, aby o ní nejen věděly, ale také ji konkrétně cítily.

Zeptali se pěti dospívajících dětí, jak poznaly, že je rodiče milují. Zde máme jejich odpovědi:

- Vím, že mne rodiče mají rádi, protože mi pomáhají s učením.
- Maminka kvůli mně vstala v šest hodin ráno, aby se se mnou připravovala na test z dějepisu.
- Tatínek mi dal peníze na nový svetr a sám si žádný nekoupil, abych já měl ten, po němž jsem tolik toužil.
- Maminka k nám ráda zve moje kamarády a ochotně pro ně připravuje pohoštění. Vaří také moje oblíbená jídla a dělá všechno pro to, abych se doma cítil dobře.
- Rodiče si pro mne vždycky najdou čas, aby mne mohli vyslechnout a povídat si se mnou.

Povzbuzují mne, abych ze sebe vydal to nejlepší. Všimněte si, co mají tyto odpovědi společného. Školáky přesvědčily o lásce jejich rodičů konkrétní skutky.

A jak nás ubezpečuje o své lásce Bůh? Také konkrétním činem, když poslal svého Syna, aby místo nás zemřel. Bezpodmínečně nás miluje a dal nám to jasně najevo. Učí nás, abychom stejným způsobem milovali a přijímali své dospívající děti a projevovali jim svou lásku tak, jak to ony potřebují.

Další princip pro rodičovství přímo z nebe je vyvážená výchova. Židům 12, 7- 8: *„Podvolujte se jeho výchově; Bůh s vámi jedná jako se svými syny. Byl by to vůbec syn, kdyby ho otec nevychovával? Jste-li bez takové výchovy, jaké se dostává všem synům, pak nejste synové, ale cizí děti*.“

Dítě se nerodí vychováno, výchova je úkol nás – rodičů. Vychovávat znamená jednoduše učit děti jak samostatně a zodpovědně žít. Dávat dítěti morální a duchovní hodnoty, ukázat mu Boží principy pro zodpovědný život a naučit ho dávat je do praxe.

Výchova má dva nezdravé a nebezpečné extrémy, se kterými se nemůžeme ztotožnit: *týrání dětí nebo naprosté zanedbání disciplíny a nápravy*. Proto mluvíme o *„vyvážené“* výchově. Ve správné výchově dětí je rovnováha mezi kázní a vedením. Konečný cíl křesťanské výchovy je budování zbožného charakteru. Zároveň s výchovou našich dětí jsme i my vychováváni naším nebeským Otcem.

Snad se mnou souhlasíte, že nejdůležitější prvek ve výchově dětí je příklad rodičů. Nejúčinnější kázání, které může moje dítě slyšet, je kázání mého života. Na druhé straně kázání nejlepších kazatelů, která by vaše dítě slyšelo, mohou být anulována vaším životem, který by neodpovídal tomu, co slovy vyznáváte. Správná a vyvážená výchova je nakonec projevem lásky, zajmu a péče. *„Koho Pán miluje, toho přísně vychovává“* (Židům 12, 6).

Buďme za to všichni vděční jako dětí pozemských otců i jako děti nebeského Otce. Proč? *„Přísná výchova nám nikdy nebývá po chuti, působí v nás odpor. Později však přináší ovoce pokoje a dokonalost těm, kdo jí prošli*.“ – Žid 12, 11, SNC

Nick Lica
kazatel BJB Karlovy Vary

Vedieme naše deti k Bohu?

Keď mala moja dcérka dva a štvrť roka, položil som jej otázku, ako si predstavuje Pána Boha. Keďže je to pre malé dieťa veľmi abstraktná a ťažká otázka, snažil som sa jej ju zjednodušiť a postupne som sa dostal až k otázke, na koho sa Pán Boh podobá. Po krátkom premýšľaní mi povedala: „Na ocka.“ V prvom momente mi ako otcovi táto odpoveď veľmi polichotila. Hneď nato som si však uvedomil, aká je to zodpovednosť!

Ak si dieťa vytvára obraz Pána Boha na základe toho, akí sú jeho rodičia, potom veľmi záleží na tom, aký obraz Pána svojím životom vytváram. Nechcem dieťaťu predstaviť nestáleho, nemilosrdného, nebiblického Boha. Mať deti je nielen výsada, ale aj zodpovednosť. Zodpovednosť viesť ich k Bohu a tiež zodpovednosť vychovať z nich toho najlepšieho človeka, akým môžu byť pri svojich povahových črtách, ktoré zdedili, a s talentmi, ktoré do nich Boh vložil.

Pamätaj, ten prvý obraz o Bohu tvoríš svojmu dieťaťu tým, čo vidia u teba. Ako žiješ, ako sa správaš, ako hovoríš. Je to obraz o Bohu, ktorý dieťaťu utkvie v mysli. Deti sú veľmi dobrí pozorovatelia. Porovnávajú, či to, čo hovoríme, súhlasí s tým, čo robíme. Ak hovoríme, že Boh je milosrdný, konáme milosrdne? Ak hovoríme, že je svätý, usilujeme sa aj my o posvätenie vo svojom živote? Dali sme preč naše hriechy a pracujeme na odstránení zlých návykov? Ak hovoríme, že Boh je verný, plníme svoje sľuby, ktoré sme dali manželke, deťom či priateľom? Ak hovoríme, že nás Boh miluje a chce mať s nami vzťah, vidia naše deti na nás, že sa z tohto vzťahu tešíme a že aj my Boha milujeme?

Ako malý chlapec som vyrastal v tradične veriacej rodine. Rodičia ma pravidelne brávali so sebou do kostola, mama mi každý večer čítala biblické príbehy a ja som Boha bral ako samozrejmosť. On tu je, existuje. Rodičia tomu tak verili, a preto bolo pre mňa prirodzené o Božej existencii nepochybovať. Mal som však o Ňom predstavu, že je to vzdialený a neosobný Boh. A tak som si zaumienil, že keď vyrastiem, zariadim si svoj život bez Boha, lebo keď je taký vzdialený a nezaujíma sa o mňa, načo mám v takého Boha veriť? Predsa som však niečo z Božej dobroty mohol zakúšať cez matkinu lásku a cez jej vytrvalé modlitby za mňa. Ako 15-ročný som sa stretol s mládežníkmi, na ktorých živote som videl, že Boh je bližšie, než som si myslel, že sa zaujíma o každého človeka osobne a že odpovedá na modlitby. Toto nové vnímanie Boha ma fascinovalo a zatúžil som po takomto Bohu. Moje svedectvo by nebolo kompletné, keby som nenapísal, že na mládež som išiel na prianie, ba až naliehanie mojej mamy, ktorá sa za mňa vytrvalo modlila a túžila, aby som Boha spoznával a žil pre Neho. Aj keď sama možno nevedela, ako ma k Nemu viesť, robila to, o čom si myslela, že je najlepšie. Vytrvalo sa za mňa modlila a Boh sa k jej modlitbám priznal.

Rodič je prvý, kto má deti viesť k Bohu

V mojej dlhoročnej službe pracovníka besiedky som sa stretol s tým, že viacerí rodičia prenechávali úlohu viesť deti k Bohu pracovníkom detskej besiedky. Pamätaj však na to, že ako rodič si ten prvý, kto má svoje dieťa vychovávať a viesť ho k Bohu. Tebe Boh dieťa daroval, zveril ti ho do opatery a urobil ťa zodpovedným za jeho výchovu a vedenie k Bohu. Zároveň máš k tomu ideálnu príležitosť, pretože s dieťaťom tráviš najviac času.

Poďme sa pozrieť na to, čo hovorí o výchove Božie slovo: „A vy otcovia, nedráždite si dietky, ale ich vychovávajte v kázni a napomínaní Pánovom“ (Efezským 6, 4).

Rodičia, a predovšetkým otcovia, by mali zohrávať vo vedení dietok k Bohu kľúčovú úlohu. Učiteľ besiedky im v tom môže byť nápomocný, ale rodič je ten prvý, kto má stáť v tejto úlohe. Aká je to vzácna vec, keď má dieťa veriacich rodičov! Samozrejme nie je veriaci ako veriaci. Ale je to nenahraditeľná vec pre dieťa, keď vidí, že jeho rodič Boha miluje a poslúcha. Potom je aj pre dieťa ľahšie podvoliť sa rodičovskej autorite.

Ži svoju vieru pred deťmi!

Ako žijeme svoju vieru pred deťmi? Ďakujeme Bohu a sebe navzájom, spievame Bohu, modlíme sa, konáme v každodenných veciach podľa Božích princípov? Dieťa vycíti, či je Boh našou autoritou, či je pre nás tým, s kým v živote počítame.

Poďme sa pozrieť na jeden text zo Starej zmluvy, ktorý je pre rodičov veľmi názorný a inšpiratívny.

Je to 5. Mojžišova 6, 4 – 9: „Počuj, Izrael! Hospodin, náš Boh, je jediný Hospodin! Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou. Slová, ktoré ti dnes prikazujem, budú v tvojom srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať alebo vstávať. Priviažeš si ich ako znamenie na ruku, budeš ich mať ako pásku na čele medzi očami a napíšeš ich na veraje svojho domu a na svoje brány.“

Čo je hlavným posolstvom tohto verša pre nás kresťanských rodičov? Miluj Boha a ži svoju vieru pred deťmi tak, aby ju mohli vidieť. Hovor im o viere. Nech vidia vieru v praxi pri čomkoľvek, čo budeš robiť. Neznamená to len, že budem ako farizej moralizujúco rozprávať o veciach. Žiť vieru s deťmi doma znamená:

Nechať ich počuť, ako ďakujem Bohu za veci, ktoré pre mňa a našu rodinu vykonal. Nechať ich počuť, že Boha milujem a je mi s Ním dobre. Nech deti vidia, že s Bohom trávim čas. Nech vedia, že sa rád modlím, lebo mi je s mojím Bohom dobre. Nechajme deti nahliadnuť i do našich ťažkostí a ukážme im, ako sa za veci modlíme.

Boh je naozaj živý

Jeden brat, ktorý viedol kresťanskú prácu na stredných školách, rozprával na konferencii Vysokoškolského biblického hnutia príbeh, ktorý ma veľmi zaujal. Hovoril v ňom o tom, ako boli s rodinou v situácii, keď potrebovali väčší byt, pretože mali štyri deti. Vedel o jednom staršom lacnejšom dome, ktorý by si svojpomocne dokázal opraviť. Povedal svojim deťom, že sa budú modliť za nové bývanie, a povedal im o tomto dome. Keď sa spolu s deťmi za to modlili, jeho deti hovorili nasledujúce slová: „Drahý Bože, prosíme Ťa za psíčka, mačičku a za domček.“ Zostal prekvapený, pretože o psíčkovi a mačičke sa im ani len nezmienil. Aký bol však prekvapený, keď o pár dní stál pred dverami sused a priniesol im psíčka. Deti sa neskutočne zaradovali. Ich ocko bol z toho najprv v rozpakoch, ale potom si uvedomil, že sa to začína celkom povzbudivo a na konci tej modlitby bola prosba aj za dom. Povzbudený bol aj tým, keď si uvedomil, že Boh počuje úprimné modlitby detí. Aké povzbudenie to bolo aj pre samotné deti, keď mohli vidieť, že Boh sa stará. Keď sa neskôr presťahovali do opraveného domu, mali za sebou prvý modlitebný zápas viery. Ostala im lekcia na celý život o tom, že Boh je verný a starostlivý. A okrem toho im otec dal návod, čo robiť ako prvé, keď sme v problémoch. Koľkí z nás zvykneme problémy zakrývať a deťom

povieme radšej už len o víťazstvách. Koľkí im však ani len tie víťazstvá nespomenú. Milí rodičia, nechajme naše deti nahliadnuť do našich zápasov viery. Hovorme im o modlitbách, rozprávajme svedectvá o tom, ako Boh počul naše modlitby, modlime sa spolu s nimi. Takto zistia, že Boh je živým Bohom, je Bohom osobným a záleží Mu na nás.

Pamätám si, ako pastor veľkého zboru v štáte Washington, Dean King, hovoril, že v detstve sa mu silno vryl do pamäti jeden obraz – obraz modliaceho sa otca. Ako päťročný chlapec sa raz skoro ráno zobudil a počul otca, že niečo hovorí. Išiel sa pozrieť do kuchyne, odkiaľ počul hlas, a našiel otca kľačať pri stoličke a modliť sa k Bohu za celú rodinu. Dean bol veľmi dojatý tým, keď počul v otcovej modlitbe svoje meno a videl, ako otec bojoval na modlitbe i za neho.

Ako sa priblížiť k deťom?

Radi sa odvolávame na to, že deti budú posvätené cez vieru rodičov. Pamätajme na to, že tá viera musí byť pred deťmi žitá. Priblížme deťom Boha i cez naše vyučovanie. V Príslovia 22, 6 čítame: „Vychovávaj chlapca na počiatku jeho cesty (podľa spôsobu jeho cesty), tak sa ani v starobe neodchýli z nej.“ Evanjelický preklad hovorí „na počiatku jeho cesty“, Roháčkov preklad „podľa spôsobu jeho cesty“. Nejdem teraz uvažovať, ktorý z nich je presnejší, ale skôr, ako sa navzájom tieto preklady dopĺňajú a čo nám chcú povedať. Z toho jedného vidíme, že máme s vedením detí k Bohu začať čo najskôr. Ak by sme to chceli prenechať kazateľovi či učiteľovi besiedky, zmeškali by sme nesmierne dôležité prvé tri či štyri roky života. My ako rodičia sme tí prví, ktorí majú deťom svedčiť o Bohu a niesť im evanjelium. Druhý preklad nám hovorí o tom, že to máme robiť spôsobom, ktorému dieťa bude rozumieť. Nie každý sa vie prihovoriť deťom. Každý si však môže zohnať nejakú knihu či materiál, ktorý mu pomôže viesť dieťa k Pánu Ježišovi. Pracujem v Detskej misii – organizácii, ktorá sa 76 rokov zaoberá evanjelizáciou detí. Pracuje s nimi rôznymi formami, sleduje, ako sa deti menia, a snaží sa vydávať materiály, ktoré dnešným deťom rôznych vekových kategórií prinášajú zrozumiteľným spôsobom evanjelium.

Materiály sú k dispozícii ako pre učiteľov detí, tak aj pre rodičov, nik sa teda nemôže vyhovárať. Rozumiem tomu, že nie každý človek má k deťom rovnaký vzťah. Nie každý sa vie nájsť v ich vyučovaní. Ak k nim patríte, mám pre vás jedno povzbudenie: Úprimná modlitba dokáže doplniť aj naše nedostatky a neznalosti z oblasti psychológie dieťaťa a pedagogiky. Moje pozorovania kresťanských rodín, kde sa rodičia verne za svoje deti modlia, mi to len potvrdili. Spomeniem príklad jedného brata, ktorý svoje deti síce veľmi miloval, ale bol vo výchove príliš striktný, prísny a silne patriarchálny a nešiel na ne ani veľmi pedagogicky a zrejme by ho ani psychológovia veľmi nepochválili. On sa však za svoje deti modlil. Na kolenách! Každý deň niesol svoje deti v modlitbe pred Boha. Výsledok?

Z ľudského pohľadu by bol svoje deti svojím prístupom, napomínaním a prísnosťou skôr odradil. Avšak všetky jeho štyri deti sú znovuzrodení kresťania, slúžia Bohu. Dve z nich dokonca stoja v kresťanskej službe na plný úväzok – syn ako kazateľ, dcéra ako misionárka v zahraničí. Nech nám je tento príklad povzbudením, aby sme neprestávali za svoje deti vytrvalo bojovať na modlitbách.

Nebojme sa hovoriť o hriechu

Hovor svojim deťom evanjelium. Potrebujú to od teba počuť. Hovor im o Bohu, o Jeho stvorení, o Jeho láske, ale aj svätosti a spravodlivosti. Povedz im o hriechu, o tom, že hriech je prekážkou medzi nami a Bohom.

O tom, že nás oddeľuje od Neho. Mnohí sa o hriechu boja hovoriť a považujú to za strašenie detí. Dieťa si však hriech uvedomuje. Nepotrebuje počúvať o tom, že je nevinné a čisté ako list papiera. Mnohé deti už ich hriech trápi a skôr chcú počuť o tom, ako sa ho môžu zbaviť. Hovor im o Pánu Ježišovi a o Jeho diele. O tom, že On je jedinou cestou k Bohu a odpusteniu našich hriechov. Povedz im, že Pán Boh očakáva našu odpoveď. Povedz im o rozhodnutí pre Krista. Povedz im svedectvo o tom, ako Boh zachránil teba. Daj dieťaťu možnosť modliť sa za odpustenie a prijať spasenie. Možno ti napadne otázka, kedy je dieťa pripravené na to, aby reagovalo na zvesť evanjelia prijatím spasenia.

Veľký kazateľ Ch. Spurgeon povedal: **„Dôkladne vyučované päťročné dieťa môže uveriť a znovuzrodiť sa práve tak ako ktorýkoľvek dospelý.“ Niekto nie je na prijatie evanjelia pripravený ani v štyridsiatke, iný je na to pripravený už ako malé dieťa. Hovorme deťom evanjelium, vyučujme ich z Božieho slova. Učme ich biblické verše, ktoré si Boh môže použiť, aby k nim mocou svojho Ducha prehovoril v správny čas. “**

Pretnime šnúru hriechu v rodine

Miluj svoje deti. Tak spoznajú Božiu lásku. Nebude pre ne potom ťažké vedieť si predstaviť Boha ako láskavého otca. Vytvor pre ne láskyplné prostredie. Odpútaj sa ako rodič od hriechu, ktorý možno prenasleduje viaceré pokolenia v tvojej rodine.

Každý z nás je vystave-ný určitým pokušeniam. Väčšinou sme pokúšaní v oblasti, kde naši predkovia zlyhali. Ak tento hriech nevyriešili vo svojich životoch, nechtiac tým priniesli poviazanie do svojich rodín. A s takými poviazaniami sa, žiaľ, niekedy stretávame i v kresťanských rodinách – či už je to mamonárstvo, alebo zlyhania v oblasti mravnej čistoty, pokušenie ku klamstvu, nutkanie riešiť veci alkoholom. Možno si to do rodiny priniesol ty, možno tvoji predkovia a ty s tým musíš teraz zápasiť. Nech je to akokoľvek, urob tomu koniec! Postav sa rázne voči hriechu a opusť ho. Kristova smrť a Jeho kríž dokážu priniesť oslobodenie v každej oblasti. Pretneš tým šnúru hriechu, ktorá sa ťahá v tvojej rodine. Seba i nasledujúce generácie v rodine tým zbavíš prekliatia a vytvoríš prostredie slobody. Veľmi to pomôže tvojim deťom v ich duchovnom raste.

Nebojme sa Božieho smerovania

Pomôžme našim deťom, aby videli v našich rodinách správne kresťanské hodnoty a dostali správne smerovanie pre svoj život. Modlime sa ako Anna, Samuelova matka, za to, aby naše deti celým svojím životom slúžili Pánovi. Či to už bude v cirkvi, alebo v sekulárnom zamestnaní. To nech rozhodne Pán, aké povolanie komu dá. Ak by však naše deti prežívali povolanie do kresťanskej služby na plný úväzok, nebráňme im v tom. Dnes, žiaľ, viacerí kresťanskí rodičia chcú radšej vidieť svoje deti zabezpečené a v dobrých zamestnaniach a vyhovárajú im takúto cestu. Či by to azda nebolo privilégium mať dieťa naplno zapojené do Božieho diela? Ako smerujeme naše deti? Učíme ich kráčať po Božích cestách, alebo im nalinkujeme svoju predstavu dobrej kresťanskej cesty?

Milý brat, milá sestra, uvedomujem si, že vychovávať deti a viesť ich k viere nie je ľahká vec. Je tu však Pán, ktorý hovorí: „Ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech si ju prosí od Boha“ (List Jakuba 1, 5). Prosiť smieme a máme prosiť s vierou. A Boh je verný. Spoľahnime sa na Jeho zasľúbenia a na Jeho moc.

Na záver uvádzam na povzbudenie rozhovor s Ondrejom, 17-ročným tínedžerom, ktorý povedal: „Mám super rodičov. Mne sa ani neoplatí s nimi hádať, lebo potom zistím, že mali vlastne aj tak pravdu. Keby som sa aj chcel na nich hnevať a niečo im vyčítať, ani nemám čo. Oni sú naozaj skvelí rodičia.“ Poznám Ondreja. Je to tínedžer, ktorý sa tak, ako je to pre tento vek typické, vedel kriticky vyjadrovať k rôznym veciam a ľuďom. Aké nádherné svedectvo povedal o rodičoch. Sú jeho rodičia dokonalí? Poznám ich a viem, že nie sú. Sú však Bohu verní. Venujú sa svojim deťom, hovoria im o Bohu, rozprávajú sa s nimi o všetkom a aj o svojom vzťahu k Bohu. A za svoje deti sa modlia. A Boh ich počuje!

Michal Fraňo
(riaditeľ Detskej misie)

Chyby ve výchově dětí

Teolog a pedagog Heinrich Derksen je vedoucím Biblického semináře v Bonnu, který se svými 100 studenty je jedním z největších evangelikálních vzdělávacích středisek. Je baptista a otec pěti dětí.

Uvádí své stanovisko k danému tématu:

„Abych pověděl jasně: Jsem proti násilí ve výchově dětí. Ale jsem také pro důslednou výchovu. Staré přísloví zní: „Kdo neposlechne, ať pyká!“ – nevyzývá k tomu, aby se děti musely tělesné trestat.

Ale právě tak je jasné – když dítě ruší ve vyučování, musí je učitel pokárat. Když dítě bije druhé děti, musí zakročit.

Dítě musí znát hranice svého chování – také vůči svým spolužákům. Když neuposlechne, musí pocítit důsledky svého chování ve formě trestu. To patří k výchovnému procesu. Pedagogickým cílem je dát dětem jasně najevo, že jejich chybné chování má následky.

Ti, kteří vychovávají, se ocitnou v napětí mezi dvěma stanovisky: na jedné straně musí pomoci dětem vystříhat se napříště špatného chování, na druhé straně nezavinit duševní zranění dětí použitím ponižujících prostředků.

Bible nevyzývá k násilí

Křesťané by se měli stydět vychovávat násilím. Bible k násilí nevyzývá. Mnohem více vyžaduje důslednou výchovu láskou a trpělivostí. Kriminolog Prof. Pfeiffer poukazuje na to, že jen menšina rodičů bije své děti.

Proto bychom měli prstem ukázat na skutečné problémy ve výchově dětí v naší době. Ty mohou prokazatelně způsobit větší škody než bití a je nutné proti nim zakročit.

Příklady:

1. Co s násilím ve slovním projevu?

Je prokázáno, že ponižující nebo strach nahánějící projevy rodičů zraňují dítě víc než pohlavek. Děti a později mladiství upadají do hluboké deprese, proto nemohou zapomenout na ponižující slova rodičů, vychovatelů nebo učitelů. Mnozí z nich jsou dnes v psychiatrickém ošetření a neschopné zvládnout svůj život. Přesto se nikdo nenamáhá tyto závady odhalit nebo trestně postihnout.

2. Kdo chrání děti před sporem rodičů?

Prokazatelně děti trpí duševně i tělesně sporem rodičů. Dítě miluje své rodiče a často musí přihlížet, jak se vzájemně napadají. Trpí potom poruchami spánku, stavy úzkosti nebo atakami paniky. Dítě se pomočuje, přichází do školy traumatizováno a je neschopné těšit se ze života. Považuji za dobré zasazovat se proti násilí v rodinách, ale právě tak proti manželským sporům v přítomnosti dítěte.

3. Když jsou děti obětovány na oltáři kariéry

Zneužití dítěte se děje také tehdy, když otec nemá pro svého potomka žádný čas. Je ověřeno, že tím duše dítěte trpí.

Podle jedné studie bylo prokázáno, že člověk vyrůstající s chybějícím otcem má ještě po padesáti letech zvýšené riziko duševního onemocnění. Když otec často chybí doma, děti také častěji onemocní a mají vztahové problémy. Přesto stále víc rodičů obětuje své děti na oltáři kariéry v povolání. Jiní otcové jsou sice doma, mlčky však sledují televizi a nemají uši pro dítě potřebné lásky. Tak mohou dětskou duši silně narušit. Podobně to platí i pro matky, které dají své křičící dítě do jeslí, aby mohly pokračovat ve svém úspěšném zaměstnání.

4. Následky rozvodu pro děti

Počet rozvodů stále roste. Je ověřeno, že mladiství z rozvedených rodin se častěji dopouštějí trestných činů, protože jsou náchylní k násilí a drogové závislosti. Děti z rozvedených rodin jsou nápadné ve škole zhoršujícími se známkami a chováním Chybí také motivace ke sportu a sociální angažovanosti. Učitelé si nejednou stěžují, že s těmito dětmi nemohou ve třídě vyjít.

Jedna učitelka vypravuje:

„Nemohla jsem ve vyučování utišit plačící dítě. Během přestávky jsem s dívkou hovořila. V slzách mi vyprávěla, že večer nemohla usnout, protože se rodiče hlasitě hádali o tom, na čem se už předem dohodli – že se nechají rozvést. Nyní šlo ve sporu o to, kdo dostane dítě. Žádný z rodičů ji nechtěl!

Naše společnost si lže do kapsy

Naše společnost, která je právem proti bití, ale přitom mnohem větší problémy přehlíží, lže si do kapsy. Stará se o ekologii, bojuje proti oteplování země. Ale kdo bojuje proti chladu v manželství a rodinách? Probíhají demonstrace proti válkám. Ale kdo se zasazuje za mír v rodinách? Bojuje se proti znečištění vzduchu. Ale kdo se stará o smetí, které se den za dnem hromadí v duších našich dětí?

Nejsou to teprve naše zákony, ale už Bible nás křesťany přesvědčila o tom, že musíme být ve výchově dětí proti násilí, avšak uskutečňovat důslednou výchovu, která činí děti schopnými života a radostnými. Bible, která vznikla před 2000 lety, si přeje rodinu, ve které děti mohou vyrůstat šťastné a spokojené. Dnešní studie ukazuje, že Bible má pravdu.

Dětem přikazuje: „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ (2.M 20,12)

Rodičům přikazuje: „Vychovávejte je v kázni a napomenutích našeho Pána“ (EF 6, 4).

Idea (H. Derksen)
Zpr. E.T.

Co dělají, když jsou on-line?

Vladimír Vácha

Představte si ztemnělý park, o kterém víte, že na jeho jednom konci operuje gang mladých násilníků, který přepadává a vydírá kolemjdoucí vrstevníky, na druhém konci si chodí na pískoviště vybírat své oběti několikrát trestaný pedofil, uprostřed se scházejí dealeři drog. Pustili byste tam své dítě, aby si tam každý den chodilo několik hodin hrát? Asi těžko. Ale to, že děti tráví hodiny a hodiny denně na internetu, nám připadá normální. Přesto internet může být právě takovým parkem.

Internet se stal již asi běžnou součástí našeho života. Neumíme si bez něj představit komunikaci, bankovní služby, zjišťování informací. Přitom třeba v ČR nemáme Internet tak dlouho. V březnu 1992 existoval jediný přípojný bod pro celou ČR – na ČVUT v Praze. 21 let. Nijak dlouhá doba. Jedna generace. Přesto si za tu dobu již neumíme svůj každodenní život bez Internetu představit.

Naše děti vyrůstají ve virtuálním světě. Rodiče velmi často dávají již kojencům na hraní mobily. Odborníci mluví o současné generaci předškolních a školních dětí jako o „internetových domorodcích“. Generace dnešních rodičů naopak generací internetových přistěhovalců. Pro ty je stále ještě rozdíl mezi činnostmi on-line a off-line. Dětem tento svět splývá. Jsou schopny si psát s kamarády zprávy přes mobil, a přitom sedět vedle nich. Nepřipadá jim to zvláštní. Internet a vůbec kyberprostor ale nemusí být bezpečným místem. Co všechno může dětem, teenagerům, ale i dospělým hrozit?

Obtěžování „lovcem“

Na Internetu přibývá případů, kdy narušení lidé vyhledávají své oběti. Mohou jimi být malé děti nebo teenageři. V lepším případě může jít „jen“ o loudění nahých nebo polonahých fotek, v horším snaha přimět vytipované oběti k svlékání či masturbaci před webkamerou, v nejhorším vylákání na schůzku, ze které se dítě také nemusí nikdy vrátit. Je to šokující? Ale je to realita. Víme, s kým si naše děti píší, když přijdou ze školy a jsou doma samy? Víme, jaké stránky navštěvují?

Vydírání a jiné formy šikany

Obecně se dá říci, že mezi mladými lidmi přibývá agresivity. Jsou živeni televizí a počítačovými hrami, kde je agrese pokládána za přednost a předmět obdivu. Školní kolektivy jsou nezřídka svědky různých forem šikany a právě moderní komunikační prostředky jsou v posledních letech jejich nejčastějším dějištěm. A překvapivě jsou projevy kyberšikany často tvrdší a destruktivnější než šikana klasická. A důvod pro volbu oběti? Strací být jiný. Třeba křesťan ve třídě nevěřících spolužáků.

Zneužití dat na sociálních sítích

Kdo dnes nemá facebookový profil, jako by nebyl. Taky ho mám. Ale je třeba vědět, že základním důvodem zřízení a provozování této sítě bylo a je sledování lidí. A být obezřetný, co se týče zveřejňovaných dat a materiálů.

Právě mladí lidé jsou v užívání tohoto média mnohdy naivní. Ale nejen děti. Mnohé maminky mají potřebu se podělit s fotečkami svých nahých miminek a batolat – a neuvědomí si, že za pár let se právě tyto snímky mohou přes jediného facebookového „přítele“ dostat např. k spolužákům jejich dítěte a stát se příčinou posměchu a ponižování...

Viry a jiná „havěť“

Tvůrci virů jsou stále důmyslnější, hackeři čím dál šikovnější a uživatelé čím dál důvěřivější. Viry se mohou dostat do počítače skrze přílohy mailů, skrze skype či chat na facebooku. V poslední době se viry hodně šíří na tzv. chytré mobilní telefony, kde má antivirové programy málokdo. V lepším případě taková havěť váš počítač zpomalí, v horším vymaže nějaké programy, v nejhorším monitoruje váš obývák skrze webkameru ovládanou na dálku nebo „čte“ vaši klávesnici, když píšete heslo svého internetového bankovnictví.

Co by děti nemusely vidět

Na prvním místě je to určitě pornografie. 16 % všech webových stránek tvoří porno stránky. Na děti pornografie „vyskakuje“, ať už ji ze zvědavosti samy hledají nebo ne. A přitom dnes už to nejsou jen fotografie nahých dívek. Přibývá tvrdých video scén mučení a jiných zvrhlostí.

Ale i jiné násilí děti hledají, mnohdy na doporučení svých kamarádů. Dnes už virtuální násilí a bolest v počítačových hrách nebo filmech nevzrušuje. Kečupová krev už netáhne. Musí být skutečná – proto „letí“ záběry poprav či autonehod.

A pak jsou tu stránky, kde si teenageři radí, jak si ulevit od napětí říznutím se žiletkou, jak držet tu „nejlepší“ dietu nebo jak spáchat sebevraždu.

Závislost na moderních médiích

Říká se tomu netolismus. Tráví vaše dítě celé odpoledne nebo večer na facebooku? Každou volnou chvíli „paří“ hry na počítači nebo na mobilu? Má problém s vámi jet na chatu, kde není signál? Pak má možná problém se závislostí, která může být stejně nebezpečná jako třeba závislost na hracích automatech. Dnešní mládež se neumí zabavit. Nejčastějším slovem ve statusech na facebooku je „nuda“. A právě hry v počítači nebo mobilu dokáží vtáhnout do děje, navíc jsou mnohé koncipovány tak, aby závislost přímo vypůsobily. Ale nemůžeme za to trochu i my, rodiče? Není pro nás jednodušší pustit dítěti počítač nebo televizi, než si s nimi zahrát třeba deskovou hru nebo si s nimi číst či povídat?

Nás se to netýká?

Co tedy dělat? Prohlásit Internet za nástroj ďábla a odpojit se? To asi dost dobře není možné. Pro mnohé z nás je počítač pracovním nástrojem a Internet součástí výkonu práce. Pro generaci našich dětí je tak samozřejmou součástí života, že by bez něj neobstály asi ani ve škole. A nejenom před dětmi, kdy dnes je sociální kontrola velmi přísná a aby dítě v kolektivu obstálo, nesmí příliš „trčet“. Ale i mnozí učitelé vyžadují znalost práce na počítači a tzv. počítačová gramotnost je dnes na škole mnohdy důležitější než znalost mateřského jazyka.

Je ale dobré a důležité vědět o nebezpečích, která v kyberprostoru číhají. A snažit se děti chránit – podobně jako před v úvodu zmíněným parkem. Jistě je ale třeba diferencovat podle věku. U malých dětí je možno využít technologických nástrojů kontroly, které dětem umožní užívat počítač jen v určené hodiny či dny, navštěvovat jen povolené webové stránky apod. Se staršími dětmi je třeba o možných rizicích především mluvit. Ne jim nadávat, ne je strašit. A hlavně s nimi trávit co nejvíce času. Pokud budou mít jistotu našeho zájmu, nebudou o tento zájem usilovat na různých seznamkách a chatech.

Našemu dítěti nic nehrozí

Někdy si křesťané myslí, že jejich dětem nic nehrozí. („Jsou přece svaté a odmalička vychovávané v Boží bázni!“) Takový postoj ale mívá za následek to, že jsou děti naivně vrženy do nebezpečného prostředí bez jakékoli výbavy proti nebezpečím.

Preventivním přednáškám na školách se věnuji již 17 let. V posledních několika letech mluvím i o této problematice. A myslím, že i sbory jsou místem, kde by podobná osvěta byla jen přínosná.

Mgr. Vladimír Vácha *(KS Praha) je lektorem ACET a spolupracovníkem Národního centra bezpečnějšího internetu. V případě zájmu o přednášku můžete autora kontaktovat na e-mailu vlada.vacha@volny.cz.*

Převzato se svolením z časopisu Život víry 2013/6, str. 11 (www.zivotviry.cz).

Komu, alebo čomu venujeme svoj čas?

Jozef Kováč

Čas je najvzácnejší majetok, ktorý vlastníme. Našou nadôležitejšou úlohou v živote je správne ho využiť, t. j. „žiť múdro" a „vykupovať čas" (Kolosanom 4, 5).

Náš majetok: 57 600 sekúnd za deň a 200 000 hodín plánovaného času za život. Život je krátky a krásny súčasne, ak ho správne prežívame, nie ako nemúdri, ale múdri (Efezanom 5, 15).

Komu sa oplatí venovať čas? Rozhodne Pánu Bohu – nášmu Tvorcovi. Čomu máme venovať svoj čas? Pánovi Ježišovi Kristovi v obetavej službe iným.

Veľmi dôležitou kategóriou Božieho záujmu sú deti.

Koľko z nášho najvzácnejšieho majetku – času – im venujeme?

Zamyslime sa nad príbehom matky a jej syna:

Z práce sa žena vrátila neskoro, unavená a podráždená. Jej šestročný syn ju čakal pri dverách.

Položil jej otázku: „Mami, koľko zarobíš za hodinu?" Mama unavene odvetila: „Čo je to za otázku, prečo sa pýtaš?" „Iba to chcem vedieť. Povedz mi, prosím, koľko zarobíš za hodinu?" Mama chvíľu váhala a potom povedala: „Keď to musíš vedieť, tak je to desať eur za hodinu."

Syn zosmutnel a povzdychol si: „Mami, môžeš mi požičať päť eur?" Mama sa rozhnevala: „Ak chceš peniaze len na nejakú hlúpu hračku alebo iný nezmysel, tak rýchlo odpochoduj späť do svojej izby! Premýšľaj o tom, prečo si taký sebecký! Ja v práci nedriem len pre nejaké detské zbytočnosti!"

Chlapec potichu odišiel do svojej izby a zavrel za sebou dvere. Žena si sadla. Chlapcove otázky ju veľmi rozrušili. Ako sa môže takto pýtať? Bezočivo žiada peniaze…

Asi po hodine sa žena upokojila a začala premýšľať: „Možno, že skutočne tie peniaze potrebuje…"

Pristúpila ku dverám chlapcovej izby a otvorila ich. „Už spíš?" opýtala sa. „Nie, mami. Som hore," odvetil chlapec. „Premýšľala som a myslím si, že som na teba zbytočne kričala. Mala som dlhý a náročný deň. Vyliala som si na tebe zlosť. Prepáč mi to a tu máš tých päť eur, ktoré si chcel."

Chlapček sa posadil a usmial sa: „Ach, mami, veľmi pekne ti ďakujem!" Potom siahol pod vankúš a vytiahol pár mincí. Žena videla, že už nejaké peniaze má, a pocítila, ako sa jej znova zmocňuje hnev.

Chlapec spočítal všetky svoje peniaze a pozrel na mamu.

„Prečo chceš viac peňazí, keď už nejaké máš?" spýtala sa podráždene. „Pretože som nemal dosť, ale teraz už mám," odpovedal chlapec.

„Mami, teraz mám desať eur. Môžem si kúpiť hodinu tvojho času. Prosím, príď zajtra skôr. Mohli by sme spolu zjesť puding, ktorý vieš tak úžasne pripraviť."

Žene sa nahrnuli do očí slzy.

Objala svojho malého syna a poprosila ho o odpustenie.

Útěcha od otce

Představ si syna, který dospěl a zdědil vládu nad veškerým bohatstvím svého otce. A přesto tento syn pokračuje v živoření se svými služebníky a žije hůře než otrok. Je správné, aby otec tohoto mladíka utěšoval v jeho otročení a ujišťoval ho, že je milován, a že všechno bude v pořádku? Zcela jistě ne. Každý otec, který miluje svého syna, by chtěl, aby si jeho syn činil nárok na své dědictví a opustil chudobu. Naléhal by na něj, aby si přisvojil bohatství, které mu patří!

Stejně tak nás Pán Bůh neutěšuje v našem otročení.

Spíše k nám přichází se slovy: „Synu, dcero, kdy zaujmeš své místo po Mém boku? Kdy přijdeš do Mého domu a chopíš se všeho, co ti právem patří?"

„Protože jste synové, poslal Bůh do našich srdcí Ducha svého Syna, Ducha volajícího Abba, Otče.

A tak už nejsi otrok, nýbrž syn, tedy z moci Boží i dědic" (Galatským 4, 6–7).

Jestliže je Pán Ježíš tvým Pánem a Spasitelem, potom jsi Božím dítětem. A protože jsi Jeho dítě, jsi automaticky dědic, a spoludědic s Kristem, veškerého Otcova bohatství! Samozřejmě, že naše postavení dědiců nemá nic společného s materiálním bohatstvím. Je rouhání říkat, že Kristus zemřel, aby z nás učinil boháče, co se týče zlata a stříbra.

Bible říká: *„V něm je přece vtělena všechna plnost božství"* (Koloským 2, 9). To znamená, že Pán Bůh dává Pánu Ježíši všechno bohatství slávy. A proto má všechny zdroje, které potřebuje k tomu, aby nás vyvedl ze špatných dnů, kterým čelíme. A přesto se ptáš: „Nezajímá snad Pána Boha náš fyzický blahobyt? Všechny mé špatné dny se týkají nedostatku financí. Neustále si dělám starosti, jak vyjdu s penězi."

Milovaný, tvůj Otec začíná uspokojováním tvých fyzických potřeb. Jeho Slovo slibuje:*„Můj Bůh vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši"* (Filipským 4, 19). Řecké slovo pro „potřebujete" zde znamená „poradit si" se vším podnikáním, se vším, co schází nebo je nezbytně nutné.

Pavel říká: „Bůh je věrný v péči o všechny vaše záležitosti" – pracovní, finanční a jiné. To pokrývá vaše zaměstnání, vaše jídlo, váš oděv a vaši domácnost. A přece ještě k tomu existuje bohatství Jeho dobroty – síla, moudrost a milost, a rovněž bohatství Jeho ujištění o spasení.

A mimo to všechno existuje ještě Jeho nevýstižné bohatství.

David Wilkerson

Prameny:
www.sermons.worldchallenge.org

Litoměřice

Při shromáždění poslední květnovou neděli nikoho nenapadlo, že následující dva týdny stráví 36 lidí z našeho sboru u příbuzných, u někoho ze sboru nebo v tělocvičně. Sdělovací prostředky sice hlásily povodňovou pohotovost na horních tocích našich řek, ale jen málokoho napadlo, že pětisetletá voda by se mohla opakovat už po jedenácti letech! Evakuace místní části Želetice, města Terezína i obce České Kopisty, kde žijí naše rodiny, byla vyhlášena večer s termínem do šesti hodin ráno. Ti, kdo podobnou situaci již jednou zažili, mobilizují všechny síly. Marek s Alenou v Českých Kopistech, kteří byli minule zatopení až po komín a přišli o všechno zařízení, svolávají bratry ze sboru. Do noci horečně stěhují věci do patra. Potom jdou na pomoc bratrovi Luboše, ten byl minule zatopený také pod strop. Petr pomáhá vyheverovat tátovi stroje v dílně. Pepa lamentuje, že své medem obtěžkané úly již nestačí zabezpečit...

To je jen letmé nahlédnutí do kraje úrodné polabské nížiny. Silnice do Terezína záhy končí v několika kilometrovém jezeře. Terezínští a bohušovičtí doufají, že zafunguje obnovená retenční schopnost pevnosti a vybudovaná protipovodňová hráz. Potom následuje týden čekání, naplněný obavami i nadějí. V neděli

vedení sboru vyhlašuje sbírku, do které hned někteří bydlící na kopci přispívají. V úterý telefonuje tajemník VV BJB Luděk Šíp, že operativně poskytují zálohu z krizového fondu. Sborová komise vyčkává na zrušení evakuace, aby mohla zmapovat situaci.

Konečně vyjíždíme s kazatelem do zatopených domů. Začínáme v Českých Kopistech. Marek nám ukazuje, že hladina dostoupila do poloviny oken. Příbuzní Vaška v Počáplech měli vodu do 70 cm a jen málo věcí stihli vystěhovat. Drahoš není doma, otevřenými okny vidíme důvod. Oba pokoje jsou prázdné a do metru promáčené. Tatínek mládežníka Káji ukazuje zničené sádrokartonové stěny, podlahy a bytové zařízení. Maminka Aničky v Lounkách má zatopený sklep i s kotlem. Bratr Pepa má zahradu plnou páchnoucího bahna a úly odplavené. Spolu s Péťou čerpají vodu ze

sklepa a škodu zatím neznají. Tatínek Petra ukazuje zaplavenou dílnu i přízemí domu a naříká, že už nemá sílu pouštět se do obnovy. Spolu s Jarkem sepisujeme škody a těm nejpotřebnějším nabízíme malou finanční pomoc ze sbírky. Povzbuzujeme je v těžké situaci. Je nám jasné, že to nejhorší mají všichni před sebou: otlučení omítek a fasád (často teprve nedávno dokončené po povodni z roku 2002), nekonečné vysoušení, znovu vybavení zničeného bytového zařízení, zadlužení atd.

Pro jistotu zjišťujeme poškození u dalších osmi evakuovaných rodin v Terezíně a na Krétě. Děkují Bohu, že letos mají vodu jen ve sklepě a že pomoc akutně nepotřebují. Blízké Mlékojedy totálně zatopené vynecháváme - ty patří do rajónu lovosického sboru. Po tříhodinovém putování páchnoucími polnostmi a zahradami je zřejmé, že postižení povodněmi ke znovunabytí domova potřebují zejména finanční pomoc. Jak jinak projevit v takové situaci bratrskou sounáležitost? Slova jsou málo. Věříme, že kdo může – pomůže.

Vlastimil Malý
správce sboru BJB Litoměřice

Osada Lahovičky

Osada Lahovičky, která je součástí Prahy – Zbraslav, byla v letošním roce ve velkém rozsahu postižena povodněmi. Jeden z místních starousedlíků mi řekl, že když to přišlo a voda stále stoupala – zatopila sklep, zahradní dílnu a pak i přízemí jeho domku, měl pocit, že přišla biblická potopa.

Přešlo pár týdnů a voda již opadla. Z televizního zpravodajství se zdá, že o každého postiženého povodní je postaráno, ale ne vše funguje tak ideálně. Zejména lidé staří a nemocní nejsou schopni postarat se o obnovu svých domů a pozemků. Někteří lidé, zejména v místech, kterým se povodně v minulosti vyhnuly, spoléhají na pojištění svých domovů. Ovšem taková pojistka uzavřená před desítkami let dnes nepokryje škodu ani na zničené kuchyni, natož na celém přízemí, sklepě a kotelně.

Do Lahoviček přijela skupina dobrovolníků ze sboru BJB v Šumperku. Šumperští dobrovolníci několik dnů prakticky pomáhali ve třech zaplavených domech. Pomáhali lidem, kteří nebyli pro své stáří i zdravotní stav schopni pomoct si sami. Na jejich praktickou pomoc jsme navázali pomocí finanční ze sbírky, která probíhala v BJB.

***Luděk Šíp**, tajemník VV*

Jdu s důvěrou

Marie Horáčková

Podobnými slovy bylo možné popsat cestu skrze všechny části programu konference odboru sester BJB ČR a SR, která se uskutečnila ve dnech 3. – 5. 5. 2013 v Ostravě. Celkem 250 sester se sešlo v rozlehlých prostorách Střední školy technické a dopravní, kde našly vše potřebné pod jednou střechou: Sál ke společným shromážděním, odpočinkovou část s pohodlným posezením a také ubytování. Všechny jsme konstatovaly, že ostravský sbor, pod vedením kazatele br. Marka, se o nás po celou dobu trvání konference staral skvěle.

Ústřední text konference:

„Důvěřuj Hospodinu celým srdcem a na svoji rozumnost nespoléhej“ Př. 3, 5 nám otevřel celou řadu textů z Písma. Duch svatý procházel našimi řadami a dotýkal se našich srdcí při modlitbách, písních i slyšení Božího slova.

S očekáváním a důvěrou jsme se sešly, abychom naslouchaly a v důvěře se nechaly Bohem přetvářet. S otevřeným srdcem jsme čerpaly z Boží blízkosti a Jeho milosti. Hledaly jsme Jeho vůli na modlitbách, naslouchaly Jeho slovu, zpívaly Bohu. V pátek večer přivítala všechny zúčastněné sestra Helenka Včeláková. Referáty během konference nás povzbuzovaly k důvěře v Boží pomoc i ve chvílích, kdy se situace pro nás zdá neřešitelná. Pán Bůh v nás vzbuzoval skrze slyšení Jeho Slova touhu po úzkém vztahu s Ním, abychom byly schopny porozumět Jeho vedení v našich životech.

Důvěřuj v každém čase

V atmosféře prodchnuté přítomností Ducha svatého jsme vyslechly sestru Sabinu Bočkovou, která přijela z Bratislavy s výzvou: Důvěřuj v každém čase. MUDr. Zuzana Kasalová nás ubezpečila, že Pán Bůh ví všechno o našich slabostech, zápasech i strachu, který prožíváme. Z medicínského hlediska popsala, kde se v nás bere strach, co způsobuje a jak můžeme proti němu bojovat. Mluvila o tom, co se stává, když ztratíme pocit bezpečí, jistoty a máme pocit ohrožení (ztráta dítěte, zaměstnání, apod.). Zazněla otázka: Může věřící člověk pociťovat *strach* – v moderním slovníku *stres*? S úlevou jsme v referátu vyslechly, že jde o stav, který prožívá mnoho věřících lidí. I věřící člověk může mít strach. A že se nejedná o nic neobvyklého, o tom jsme četly v listech apoštola Pavla. Žádný z nás nemůže s jistotou tvrdit, že strach nikdy neměl.

Co se strachem?

Obsah referátu: Co se strachem, když nás skutek poslušnosti povede do neznáma, nás vedl k zamyšlení, že nejdříve je třeba zamyslet se nad tím, jestli jsem se ke strachu skutečně dostala z poslušnosti. Z Písma k tomu sestra vyzvedla matku synů Zebedeových, která měla svoje vlastní představy o místech po Ježíšově pravici a levici. Mimo jiné sestra Kasalová hovořila o Mojžíšovi, který po čtyřiceti letech práce u ovcí nakonec ztratil sebedůvěru, a přesto skrze něj Pán Bůh vysvobodil izraelský lid z egyptského otroctví. Byli jsme stvořeni, abychom Boha poslouchali, a On od nás také poslušnost vyžaduje. Nemá smysl před Bohem nic skrývat. On vidí všechno. Díky Bohu a Jeho milosti jsme poznali, že člověk si sám nepomůže a v sevření strachu můžeme volat k Bohu s otázkou: ***„Pane Bože, prosím, co mi jen chceš tímto ukázat, čemu se mám naučit?“*** **Nemůžeme ovlivnit skutečnost, kdy nás strach sevře, ale můžeme ovlivnit, jestli se budeme utápět v sebelítosti nebo vše v poslušnosti odevzdáme pod kříž Pána Ježíše a na modlitbách budeme očekávat znovu Boží pokoj, který nám svět dát nemůže.** Ptejme se Boha, co nám tím sděluje, důvěřujme Jemu, vzkazuje všem sestra Kasalová.

Společně jsme se sdílely

Sobotní odpoledne patřilo stejně jako v minulém roce modlitebním skupinkám. Sestry se vzájemně modlily za svoje bolesti, trápení, starosti, kterých máme každá v ži-

votě dost a nebýt Pánovy pomoci, nemohly bychom v klidu pracovat a žít. Sdílení ve skupince bylo nenahraditelné.

Večer patřil svědectví sester: Hallerové, Kováčové, Hejlové a Křivánkové. O písně se postarala skupina Maják.

Zkusme Boha a uvidíme, jak je mocný

Nedělní ráno nás kromě jiného obohatil referát sestry Ivy Kernové na téma: ***„Pojďte ke mně všichni!“ Mt 28, 11***. Nic lepšího na závěr jsme si

nemohly přát. Sestra vyzvedla Ježíšovo pozvání, které není omezené a platí pro každého z nás osobně. Pro každého, kdo je obtížen. Jak se k této pozvánce postavíme? Jairos prožíval velikou úzkost a bolest, protože mu umírala dcerka. Sotva spatřil Ježíše, padl Mu k nohám a prosil Ho o její uzdravení. Velikou úzkost a strach prožívali také učedníci na loďce, když je zastihla bouře. Volali na Ježíše a On bouři uklidnil. I my se někdy strachujeme a nevíme si rady. Můžeme volat k Ježíši a On situaci uklidní, ukáže řešení. Ježíš také znal detaily celého života ženy u studny v Samaří. Ona Jej poznává a toto poznání ji vede k pokání. I nás vedlo setkání s Ježíšem k pokání.

Co znamená přijmout Ježíšovo pozvání dnes? Znamená to přijít k Němu v modlitbě. ***„Na Hospodina slož svoji starost a On nedopustí, aby se spravedlivý zhroutil“ Ž 53.***

Zkusme Boha a uvidíme, jak je mocný!

Co nás nejvíc oslovilo? Pánova slova: **Pojďte ke mně všichni, odložte u mne svá břemena, vždyť mé jho netlačí a břemeno netíží. Otevřete mi s důvěrou svá srdce a já vám dám pokoj, jaký vám svět nemůže dát. Budu střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši.** Všechny referáty obsahovaly výzvu k důvěře a poslušnosti. Oslovily nás písně sester ostravského, žateckého i brněnského sboru, písně hudební skupiny BTM, která nás také potěšila nabídkou nových letáčků. Oslovily nás prezentace sester Katky Pospíšilové, Magdy Mečkovské, Dariny Mečkovské, Diany Svistak i krásná báseň sestry Bobulové. Potěšily nás pozdravy bratří kazatelů Milana Kerna a Jána Szőllőse. Z každé věty znělo Ježíšovo pozvání, vždyť On byl uvnitř s námi a dotýkal se nás osobně. Proto Mu děkujeme, i když už jsme doma, a věříme, že oslovuje i sestry, které se nemohly konference zúčastnit. I za ně jsme se modlily a prosily Pána za jejich životy. Chvála Jemu, On nás má všechny rád. Nikdy nás nezklame, když k Němu s důvěrou přicházíme.

Senior klub na kolesách

Pavel Pivka

V prvý júnový piatok (7. 6.) sme sa vybrali ako senior klub západnej oblasti do **Zariadenia sociálnych služieb Samaritán do Tekovských Lužian**.

Ráno o 8.00 sme sa „nalodili do Barnybusu“ a „začali sme sa kotúľať“. Smer – Tekovské Lužany. Nebola to obyčajná návšteva, boli sme pozvaní pani riaditeľkou a našou sestrou vo viere Marikou Tóthovou pri príležitosti 20. výročia zriadenia občianskeho združenia „Prameň nádeje“, ktoré vlastne založilo aj toto Zariadenie sociálnych služieb „Samaritán“ v Tekovských Lužanoch. Po dvojhodinovej jazde sme z milosti Božej prišli do cieľa našej cesty. Ako vždy na tomto mieste sme aj teraz boli s láskou prijatí, nielen pani riaditeľkou a jej manželom, ale aj bratom Števkom Šebom, zamestnancami a klientmi zariadenia Samaritán. Neprišli sme samozrejme bez piesní, básní a Božieho slova, ktoré bolo na tému: Radosť a vďačnosť. V deň pred danou návštevou sme sa zišli na Súľovskej ul. a nacvičili sme spoločné piesne a pripravili sme si program. Božím slovom poslúžil brat kazateľ Paľko Kondač a tiež brat kazateľ Paľko Pivka. Medzi slovom Božím však zneli krásne kresťanské piesne za gitarového sprievodu brata Daniela Valentu. Potešili nás básne v podaní Lenky Gubovej a iných sestier, ale aj svedectvo brata Paľka Baroka. Po skončení nášho programu, ktorý trval viac ako hodinu, sme trávili čas v rozhovore s klientmi domova. Po chutnom obede v miestnej reštaurácii sme sa opäť vrátili medzi bratov a sestry, aby sme s nimi trávili požehnaný čas pri rozhovoroch, kávičke a koláčikoch. Odchádzali sme okolo 14.00 hod.

Ale to ešte nebol koniec nášho krásneho júnového piatku. Cestou domov sme mali viac zastavení. Prvé bolo v Tekovskom židovskom múzeu, ktoré zriadil brat Števko Šebo. Ďalšia zastávka bola v Leviciach, v bývalej židovskej synagóge, ktorá takisto pod vedením nášho brata Števka Šebu bola obnovená a prerobená na Dom kultúry. V pohodlných stoličkách sme si vypočuli fundovaný výklad o histórii židovskej obce v Leviciach.

Tí z nás, ktorí ešte mali dostatok síl, urobili si aj rýchlu návštevu levického hradu a múzea. Po tejto zastávke sme už nabrali priamy smer na Bratislavu, aj keď sme si neodpustili menšiu odbočku do Bernolákova na exkurziu do kapustárne, kam sme boli pozvaní, ale aj obdarovaní našimi milými sestrami M. Kováčovou a M. Kešiarovou.

Aby nášmu krásnemu výletu nič nechýbalo, „nás cezpoľných“ Barnibus porozvážal až domov. Chceme sa poďakovať v mene našej vedúcej Janky Makovíniovej a celého zájazdu pani riaditeľke Marike Tóthovej za milé pozvanie a za spoločne strávený čas s milými bratmi a sestrami v prítomnosti milujúceho Pána Ježiša Krista.

Jemu nech je vďaka aj za tento krásny júnový piatok, ktorého sa dostalo nášmu senior klubu zo Súľovskej ulice.

Koncert u milosrdného Samaritána

P. Kondač

Seniori našej BJB z Bratislavy a okolia sa rozhodli vyhľadať milosrdného Samaritána.

Teda nie naopak, ako o tom čítame v evanjeliu podľa Lukáša.

Autobus plný starcov a stareniek, vyzbrojených veselými piesňami a básňami, zavítal 7. júna t. r. do Tekovských Lužian, kde žije vyše štyridsať zdravotne vážne postihnutých osôb v ústave, ktorý právom nesie meno Samaritán. Lužany nás privítali príjemným počasím a kolektív Samaritána ešte vrelejšou láskou. Čoskoro zazneli radostné piesne z mladých sŕdc postarších osôb, pod taktovkou Milka Kráľa – to ste mali počuť, ako mladistvo zneli! Obyvatelia domova Samaritán sa nezdržali a tiež sa pridali k spevákom. To bolo decibelov!

Brat kazateľ Pavel Pivka sa nám všetkým prihovoril a jeho slová boli srdečne prijaté, veď ich vyslovil človek, ktorý pozná telesné postihnutie a s tým spojené duševné trampoty. A nielen to. On je jedným z iniciátorov a zakladateľov tohto jedinečného ústavu, tak sa tam právom cítil ako doma.

Ani sme nezbadali, dopoludňajšie hodiny rýchlo ubehli a osadenstvo Barnybusu, (ktorého šoférom a majiteľom je brat Barnabáš Požár z Bernolákova) sa pobralo do miestnej reštaurácie na obed – nielen výdatný, ale aj chutný. Obed mal pokračovanie v občerstvení zákuskami, ktoré sme absolvovali u milosrdného Samaritána. Podobný piesňový program tam ďalej pokračoval a na tvárach účastníkov bolo vidieť, že sú spokojní a šťastní.

Náš cestovný program sa neobmedzil iba na návštevu Samaritána. V Lužanoch sme navštívili skromné múzeum bývalej miestnej židovskej náboženskej obce. To nám pripomenulo otrasné časy pogromu, ktorý doľahol v rokoch druhej svetovej vojny aj na tento židovský zborček. Ako ostatní Židia, aj jej obyvatelia boli zavlečení do koncentračných táborov v Poľsku, odkiaľ sa živý vrátil iba zlomok z nich, sotva desatina. Synagógu našli v troskách, ich bývalé domovy obsadili iní, a oni, židovskí bezdomovci, sa pobrali do svojej staronovej vlasti, do Izraela, ktorý bol roku 1948 vyhlásený za samostatný štát. Tam žijú ich potomkovia dodnes a v istom zmysle tam pokračuje ich tragédia, lebo sú obklopení národmi, ktoré ich nenávidia a nejedni by ich chceli vohnať do mora či kam...

Náš program mal ešte pokračovanie v okresnom meste Levice. Aj tam sme navštívili židovskú synagógu, ktorá bola krásne obnovená a premenená na pamätník židovskej kultúry. Vystavujú tam predmety, ktoré sa nejakým zázrakom zachovali až dodnes ako pripomienka aj výstraha pre ľudstvo a náš národ. To, aby sa podobné smutné a strašné kapitoly ľudských dejín už neopakovali.

Naše bratstvo sa môže popýšiť (lepšie povedané: skromne si pripomenúť), že v našich radoch sa našli obetaví záchrancovia prenasledovaných židov. Tu pripomeniem iba jednu rodinu (Haluškovcov z Lipt. Hrádku), ktorí schovávali takých nešťastníkov v suteréne svojho rodinného domu. A zatiaľ jeden útvar SS si zariadil veliteľstvo v ich dome. Bolo to v čase SNP – v pohnutej to dobe... No všetci, domáci aj schovávaní, to šťastne prežili!

Náš brat Štefan Šebo stál (nestál, ale sa horlivo pričiňoval!) pri zrode Samaritána – v rámci Občianskeho združenia Prameň nádeje, kde našlo svoj domov vyše štyridsať telesne a inak postihnutých osôb. A nielen to. Postaral sa o dôstojnú opravu a úpravu židovského cintorína v Lužanoch, aj o zriadenie múzea židovskej náboženskej obce. Jeho činnosť sa tu pre nedostatok miesta nedá podrobnejšie opísať. Ale že bola nemálo významná, o tom svedčí aj ocenenie a vyznamenanie z rúk prezidenta našej republiky. A kto z mladšej generácie bude pokračovať v tomto krásnom a jedinečnom diele?

Nuž blahoslavený bude nielen on, ale aj všetci, ktorí tvoria pokoj, porozumenie a budujú mosty lásky medzi ľuďmi, medzi kresťanmi a židmi.

Takéto zmiešané dojmy radosti i smútku si odnášame z nezabudnuteľnej návštevy v Tekovských Lužanoch a v Leviciach.

Návraty

Vzpomínky

MUDr. Jána Sirackého

BTM právě vydává knihu Jána Sirackého Návraty. Autor v ní uvažuje nad smyslem života z pohledu lékaře-onkologa. MUDr. Ján Sirack od r. 1990 pracuje v Lize proti rakovině, kde má na Lince pomoci možnost nejen odborně radit a pomáhat, ale také povzbuzovat, svědčit a rozdávat naději…

Kniha *Návraty* se na Slovensku stala bestselerem. Obsahuje dvacet krátkých zamyšlení. Čtenář je stržen jednotlivými úvahami či krátkými příběhy, které jej přinutí k přemýšlení a posléze překvapivým způsobem obohatí jeho život.

Jako ukázku přinášíme úryvek z kapitoly *Naše jistota a naše nejistoty*.

Kdo strávil víc než třicet pět let v nemocnici s onkologickými pacienty, viděl mnoho lidského utrpení, ale i mnoho radosti vyléčených pacientů. Viděl také umírat. A nejen viděl, ale byl s umírajícími. A po mnoha letech jsme my lékaři stále senzitivní k lidskému utrpení, máme pocit nejistoty a pokory, neboť mnoha věcem stále ještě nerozumíme. Jsou to problémy nejen biologické a lékařské, ale i problémy pacientů jako lidí, jejich osudy, rodinné a profesionální problémy, a tak se někdy zamýšlíme nad významem a cenou svého úsilí.

Před časem nám na oddělení přivezli mladou vykrvácenou pacientku s velmi těžkým onkologickým nálezem. Bylo potřeba rozhodnout se pro rychlé a radikální onkologické řešení. Byla to riziková operace, protože nebylo možné čekat na optimální úpravu krevního obrazu a celkového stavu pacientky. Když pak po operaci a doplňující léčbě odcházela vyléčená domů k rodině, ke svým dvěma mladým dětem, měli jsme všichni velkou radost. Po šesti měsících zahynula při autohavárii.

Nutí nás to zastavit se a opakovaně prožívat určitý pocit nejistoty z něčeho neznámého a obtížně definovatelného. Výraz „nejistota“ ve všech souvislostech vyjadřuje skutečnost, že nerozumíme všemu a nechápeme všechno, i když po tom toužíme. Apoštol Pavel to vyjádřil takto: *„Nyní poznávám částečně, potom poznám důkladně“* (1. Korintským 13,12).

V katedrále sv. Pavla v Londýně je známý obraz Holmana Hunta nazvaný Světlo světa. Pán Ježíš tam stojí u zavřených dveří, v jedné ruce drží svítící lampu, druhou klepe na dveře, které jsou obrostlé břečťanem. Veřeje jsou rezavé a dveře nemají kliku. Když se ptali malíře proč, odpověděl: *„Ty dveře se dají otevřít jen zevnitř.“* Otevřít je musím já sám. Když jsem to udělal, mám jistotu v Pánu Ježíši (Zjevení 3, 20). Jako člověk však samozřejmě mnoha věcem nerozumím. Vyvolávají ve mně pocit pokory a já mám malé sebevědomí.

Všeobecně vzato, jsme my lidé hodně sebevědomí. Určitě i my lékaři. Co všechno jsme už dokázali! Transplantujeme srdce, ledviny, játra, dáváme umělé klouby, umíme maličkým přístrojem trvale determinovat frekvenci srdečních akcí. Ve výzkumu rakoviny jsme už na molekulární úrovni, perspektiva transplantace genů a genová léčba nádorů je už blízkou budoucností. Na druhé straně je však konkrétní pacient v celé složitosti a jedinečnosti svého organismu, osobnosti i nádoru. Musíme si přiznat, že neumíme předpovědět, jak bude ten který nádor reagovat na standardní a ověřený léčebný zásah. Určitý pocit nejistoty nám stále zůstává. Je mnoho věcí, kterým nerozumíme, a ptáme se: Proč?

Vzpomínám si na několik pacientek, které přivezli na léčení z vězení, často s velmi vážnými onemocněními. Po skončení léčby se některé musely vrátit zpět do vězení. Bylo mi vždycky smutno. Tam někde je ono „proč“, ty pochybnosti, nejistota a hledání smyslu toho, co děláme. Samozřejmě, markantnější je to ve válce, kdy po úspěšném léčení posílají vojáky opět bojovat a umírat. Tak se ve spleti něčeho, co musíme akceptovat, ztrácí základní etický princip milosrdného Samaritána.

V době totality u nás jednou ležela řádová sestřička s velmi těžkým onkologickým nálezem, kterou přivezli z vězení. Byla tichá a pokorná, ale byla to osobnost v každém směru. Uniformovaní i neuniformovaní estébáci běhali po chodbách a kolem její postele. A ona v tichosti zemřela. Všichni ti, co běhali, najednou nevěděli, co mají dělat, neboť smrt ve scénáři neměli. Všechno se zastavilo, protože čekali na instrukce. I pro mne to bylo zastavení a zamyšlení o scénářích a instrukcích, o morálním kódu a morální zodpovědnosti, kterou všichni máme. O zodpovědnosti za to, co děláme anebo neděláme, a jak to děláme. Lidský pocit nejistoty, to je kladení otázek sobě samému. Přiznání chyby, nejistoty a hledání je úžasně silný, působivý a přesvědčivý argument, neboť je pravdivý a úžasně lidský.

Když Pilát mluvil s Pánem Ježíšem, cítil velkou nejistotu, kterou vyjádřil často citovanými slovy: „Co je pravda?“ Nakonec však převládl strach o kariéru a oportunismus. Když vydal Pána Ježíše na smrt, teatrálně si umýval ruce. Na druhé straně vidím Nikodéma. Byl to muž z významné rodiny, teologicky velmi vzdělaný, nic pozemského mu vlastně nechybělo. Přišel za Pánem Ježíšem, protože měl pocit nejistoty, a zeptal se ho: *„Co mám dělat, abych měl jistotu?“* (Jan 3,1–7). Vždycky mám radost, že tuto jistotu našel a byl s Josefem z Arimatie, který si vyžádal od Piláta tělo Pána Ježíše, aby ho pochoval (Jan 19, 39).

Maska arogantního sebevědomí je součástí novodobého divadla, která snad usnadňuje kariéru, ale nepřináší ani pokoj, ani radost. Myslím, že bychom se všichni měli zamyslet nad tím, zda naše křesťanství není překryto naším „životním stylem“. Aby na nás, na našem životě, bylo viditelné, že *„bývají s Ježíšem“* (Skutky 4,13). A to znamená rozdávat pokoj, radost a lásku.

MUDr. Ján Sirack, DrSc. se narodil v roce 1925 v Detroitu. Jako pětiletý se spolu s rodiči vrátil na Slovensko. Vystudoval gymnázium v Martině a v roce 1950 absolvoval Lékařskou fakultu Univerzity Komenského v Bratislavě. Poté pracoval v Ústavu patologické anatomie, na gynekologickém oddělení Onkologického ústavu v Bratislavě. Byla mu udělena Národní cena SR za důkaz buněčné heterogenity lidských nádorů, Státní cena Československa za nové přístupy ke včasné diagnostice rakoviny dělohy, Cena britské královny Queen´s Award za práci v oblasti platinových protinádorových preparátů.

V současnosti se podílí na charitativních aktivitách v rámci Ligy proti rakovině, příležitostně se věnuje vzpomínkové publicistice (Návraty, Čas k zamyšlení…).

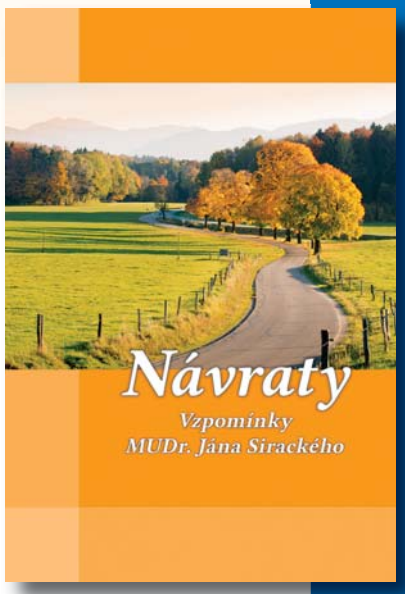

Návraty – Vzpomínky MUDr. Ján Sirackého, formát 136 x 198 mm, brožovaná, 94 stran, cena: 79 Kč

Knihu si můžete objednat obvyklým způsobem pomocí objednací karty, telefonicky: **545 224 253**, e-mailem: **btm@btm.cz** nebo prostřednictvím internetu: **www.btm.cz**. Můžete nás také navštívit osobně na adrese: **Smetanova 9, 602 00 BRNO**. Jste vítáni každý pracovní den **od 9 do 16 hod**!

Príležitosť a dobrodružstvá

Ľubomír Počai

Hovorí sa, že príležitosť prichádza s tvárou obrátenou dozadu. Preto ju neraz spoznáme, až keď odchádza.

V tomto roku si náš slovenský národ pripomína významné jubileum: 1150. výročie od príchodu Cyrila a Metoda na územie Veľkej Moravy. Je to veľká príležitosť, ktorá otvára možnosti k duchovným rozhovorom a k službe ľuďom v našom okolí po celý tento rok. Všimol som si, že ľudia sú vnímavejší a otvorenejší ako inokedy. Napríklad obdarovanie gedeónskymi výtlačkami Novej zmluvy pri spoločenských akciách alebo osobných stretnutiach doposiaľ všetci uvítali. Uvediem malý príklad: V zamestnaní ešte ostali niektorí zo spolupracovníkov, čo nedostali odo mňa Novú zmluvu. Medzi nimi bola aj jedna nová kolegyňa, s ktorou som sa okrem pozdravenia ešte nerozprával. S modlitbou som sa vybral do jej triedy. Sedela uprostred kŕdľa detí a niečo spoločne počúvali. Iste bola mojím príchodom prekvapená. Keď som jej povedal, že som jej niečo dlžný, na očiach jej bolo vidieť, že sa čuduje ešte väčšmi. Po vysvetlení, že všetci ostatní už pri tejto príležitosti boli obdarovaní, iba ona nie, bolo zaujímavé pozorovať, ako sa jej prekvapenie obrátilo na radosť a vďačnosť. Po rozlúčení, kým si so záujmom listovala v malej knižočke, som túto situáciu vložil do Božích rúk. Alebo v zubnej ambulancii: po ošetrení sme sa ešte chvíľu rozprávali a medzi rečou som poznamenal, že pre pani doktorku niečo mám. Keď som hovoril o výročí, ona, že samozrejme o tom vie. Na moju otázku, či už niečo takéto má, odpovedala, že ešte nie, a prejavila záujem. Situácia si vyžadovala, aby Novú zmluvu dostala aj sestrička. Bolo pre mňa potešením vidieť ich vďačnosť a vnímať, ako sa úprimne tešia z tejto malej pozornosti. Sú to skutočné dobrodružstvá vo všedných dňoch. Žiaľ, neraz sa stáva, že príležitosti rozpoznám, až keď sú už preč! Modlitby, Božie vedenie a príležitosti spoločne otvárajú aj také dvere, ktoré sú inokedy zavreté. Preto využívajme tento čas na šírenie dobrého, každý tam, kde žijeme. Je to čas otvorených dverí.

Národný pochod za život 2013

22. septembra 2013 sa v Košiciach bude prvýkrát v histórii konať podujate celoslovenského charakteru, pokojné zhromaždenie všetkých, ktorí chcú verejne demonštrovať úctu k hodnote každého ľudského života. V súčasnosti sa totiž nenápadne, v príťažlivom obale, a pritom masovo šíri „kultúra smrti“, ktorá v mene slobody, ľudských práv a udržania životného štandardu samotný život a dôstojnosť človeka devalvuje, čoraz viac s ním manipuluje a robí ho zdrojom zisku.

Začína to už okamihom zrodu života. Je tu antikoncepčný biznis, ktorý sa odporúča čoraz mladším vekovým skupinám bez ohľadu na konkrétne a závažné zdravotné riziká. Vo väčšine krajín existuje možnosť legálneho (!) potratu, za ktorý si treba zaplatiť. Eufemisticky sa nazýva „právom ženy“ a „prerušením tehotenstva“, pričom to prerušené nie je možné obnoviť... Neviete otehotnieť – napríklad aj pre dôsledky dlhodobého užívania chemických hormónov? V skúmavke je možnosť vyrobiť vášho (alebo čiastočne vášho) potomka. O nákladnosti tejto metódy sa netreba rozvádzať. A zatiaľ milióny oplodnených vajíčok vytvárajú „odpad“ priamo pri procese oplodňovania, alebo čakajú v mraziacich zariadeniach na výpadok prúdu, aby mohli byť zlikvidované.

Kultúra smrti neobchádza ani postproduktívny vek. Máte v rodine chorého či starého človeka? Je tu možnosť uplatnenia „práva na smrť", veď načo predlžovať život bez príslušnej „kvality“ a spôsobovať zbytočné utrpenie pre neho i jeho blízkych?

Vo viacerých krajinách západnej Európy je už eutanázia legálnym postupom, najnovšie v Holandsku diskutujú o legalizácii eutanázie narodených postihnutých detí.

Mnohí (aj kresťania) si vôbec neuvedomujú inváziu tohto kultúrneho modelu, pretože sme ním doslova kŕmení zo všetkých strán a predkladá sa ako „normálny". Možno si niektorí povedia, že to, čo sa deje na západe, je smutné, ale nás sa to, chvalabohu, zatiaľ ešte netýka. Žiaľ, nie je to tak. Pôda sa zatiaľ pripravuje prostredníctvom médií, filmov, literatúry. Popritom v tichosti na najvyšších miestach lobujú skupiny, ktoré majú zázemie v štruktúrach EÚ a usilujú sa o zmenu legislatívy, ktorá by umožnila zavedenie tejto agendy aj u nás. V septembri má vláda Slovenskej republiky schvaľovať návrh novej stratégie ľudských práv, dokument, v ktorom sa jeho navrhovatelia usilujú o presadenie tzv. rodovej ideológie. Ide o ideológiu, ktorá má zelenú už vo väčšine západných štátov a jej dôsledkom je napríklad požiadavka, aby sa pohlavie a rod prestali stotožňovať (aby si jedinec „slobodne mohol vybrať rod bez ohľadu na fyzické pohlavie“) či zavádzanie termínov „rodič 1“ a „rodič 2“, aby sa deti žijúce s homosexuálnymi rodičmi necítili diskriminované. Jej súčasťou je aj kriminalizácia vyjadrenia nesúhlasu s touto agendou (známe sú prípady pokút, dokonca uväznení). Veríme, že u nás je ešte čas zvrátiť tento vývoj.

Môžeme tak urobiť, keď budeme vyjadrovať svoj jasný a hlasný postoj k týmto otázkam. Nie je to netolerantnosť, z ktorej sme často obviňovaní, ale boj za ohrozenú základnú hodnotu, ktorá je dôležitá pre každého jednotlivca, aj celú spoločnosť – za rodinu.

Začínajúc ochranou života každého človeka, mladého, staršieho aj toho nenarodeného, je dôležité v tomto čase ísť verejne ukázať svoj názor. Pretože tak, ako kvapky vytvárajú more, aj hlas každého z nás môže ovplyvniť, či prevráži kultúra života alebo smrti. Tešíme sa na vás v Košiciach 22. septembra 2013!

www.pochodzazivot.sk
http://www.facebook.com/NarodnyPochodZaZivot2013

Desať rokov po novom

V nedeľu 19. mája 2013 to v košickej modlitebni na ulici Slovenskej jednoty č. 16 vyzeralo slávnostnejšie ako obvykle.

Aj vďaka hosťom z mestského magistrátu, Ekumenického spoločenstva v našom meste a viacerým jednotlivcom z našich zborov nás bolo v túto nedeľu o niečo viac. Stretli sme sa pri príležitosti 10. výročia otvorenia našej novej modlitebne a pripomínali sme si, ako nás náš Boh v tomto čase viedol a budoval. Veď my sme jeho stavbou a On je ten, ktorý položil pevný základ, posiela na svoju stavbu staviteľov a jedného dňa preskúša to, čo bolo postavené. Božie slovo, ale i spomienky viacerých jednotlivcov z našich radov nám znovu pripomenuli našu ľudskú slabosť, neschopnosť, obmedzenosť na jednej strane a moc Božieho Ducha a nevyčerpateľné Božie zdroje na strane druhej. Tak ako sa to píše v knihe proroka Zachariáša: *Nie silou ani mocou, ale mojím Duchom – hovorí Hospodin mocností (Zach 4, 6).* A toto je aj naším svedectvom. Bez Pána Ježiša Krista a bez Božieho Ducha v nás nemôžeme nič robiť. Tak sme to mohli vidieť a zažiť vo chvíľach, keď naša modlitebňa bola ešte len túžbou a myšlienkou. *Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú jeho stavitelia (Ž 127, 1).* Rovnako sme to prežívali počas stavby a aj dnes, s odstupom desiatich rokov chceme vyznávať, že náš Pán je vínny kmeň a my sme jeho ratolesti. *Ja som vínny kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť. Ak zostávate vo mne a moje slová zostávajú vo vás, proste, čo chcete, a stane sa vám (Ján 15, 5; 7).* On je zdrojom všetkého potrebného v našich životoch. Bez Neho nemôžeme nič robiť. To, čo sa v našom strede stalo a čo sa i dnes deje, nepovstalo z našej vôle, sily alebo snahy, ale je to dôsledkom Jeho práce v nás. Zaručené ľudské rady, ľudské istoty – tutovky sa ukázali ako úplne nespoľahlivé. *Lepšie je utiekať sa k Hospodinovi, ako dúfať v človeka (Ž 118, 8).* Preto chceme byť aj naďalej napojení na dobrý zdroj, ktorým je Pán Ježiš Kristus. Ostávať v Ňom a ostávať v jeho slove s vierou, že naše prosby o novú milosť, múdrosť, rast a jeho vedenie budú vypočuté a naplnené. A to nie len kvôli nám, ale aj kvôli tým, čo prídu po nás, tým, ktorí tak ako my potrebujú počuť o predivných skutkoch Božích.

Spievaj Pánovi, duša, spievaj! Aleluja!

Jasný, slnečný, až pálivý júnový deň, zvoní telefón a priateľka ma pozýva na večer do baptistickej modlitebne vo Vavrišove, aby som sa prišla napiť z hlbokej studne a osviežiť pri duchovných piesňach, ktoré majú spievať mladí kresťania spevokolu JAS. Neľutovala som: Zapálení mladí ľudia nás spoločným aj sólovým spevom už prvými akordmi pozývali, aby sme prežili spolu s nimi lásku k Bohu, veď On je našou silou a našou piesňou. Pomedzi piesne sa nám prihovorili živým Božím slovom. Dalo sa vycítiť a zažiť spolu s nimi uistenie, že môžeme denne a na každom mieste chváliť a vyvyšovať nášho Boha. Celý repertoár bol postavený na pravde evanjelia, že Boh tak miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby každý, kto verí v Neho, nezahynul, ale život večný mal. Nielen vyspievali a vyslovili, ale ponúkli svoju osobnú skúsenosť, i pozvanie prežiť to podobným spôsobom.

V duchu som medzi spevákmi videla našu dcérku, tiež spievala v mládežníckom spevokole nášho evanjelického zboru, ale Pán si ju odvolal vo veku 24 rokov. Verím, že spolu s anjelmi chváli Pána, ku ktorému sa s láskou a dôverou vinula.

Požehnaný, duchovne osviežujúci večer pripravili mladí „Jasáci“ pre poslucháčov z Vavrišova i z bližšieho okolia a v peknom zastúpení aj z evanjelického zboru. Na myseľ sa mi tlačí známa duchovná pieseň. A jedným veršom uzavriem svoje riadky vďačnosti: *„Viac bázne daj, Bože, a viac svätosti. Viac smútku nad hriechom, viac sĺz radosti. Viac lásky, čo nežiada hneď odmenu. Viac viery v Ježiša i chuti k modleniu.“*

Kvetoslava Bachletová

Zasílání příspěvků do časopisu

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty, prosím, posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci, prosím, zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF.

Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Upozornění:

Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Témata příštích vydání:

Říjen/október:
Bojíme se vůdcovství?
(Naše priority)
Uzávěrka: 27. 8. 2013

Listopad/November:
Hřivny, koruny, eura - o správcovství, penězích, majetku, jaký užitek jsi přinesl? Váš život nezávisí jen na výši vašeho výdělku. Bůh od nás vyžaduje i finance.
Uzávěrka: 1. 10. 2013

Prosinec/December:
Nebeský bezdomovec
Uzávěrka: 4. 11. 2013

Konferencia európskych cirkví

Od 3. do 8. júla 2013 sa v Budapešti konalo 14. valné zhromaždenie Konferencie európskych cirkví. Konferenciu európskych cirkví (KEK) tvorí 115 protestantských, anglikánskych, starokatolíckych a pravoslávnych cirkví a 40 pridružených organizácií z celej Európy. Tohtoročné valné zhromaždenie sa konalo pod názvom „KEK a jej poslanie v meniacej sa Európe“ a zúčastnilo sa na nej do tristo delegátov protestantských a ortodoxných cirkví a spoločenstiev z celej Európy.

Ako pozorovatelia boli prítomní aj predstavitelia katolíckej cirkvi. Zhromaždenie otvoril predseda KEK francúzsky metropolita Emmanuel a prítomných pozdravili predseda Rady európskych biskupských konferencií kardinál Péter Erdő a sekretár Svetovej rady cirkví rev. Olav Tveit.

Valné zhromaždenie prijalo novú ústavu KEK, ktorá zakotvila nový spôsob správy tejto organizácie a dala nový právny základ ďalšej spolupráci medzi KEK a inými inštitúciami. Nová podoba KEK je jednak odrazom finančných problémov a jednak vychádza z meniacej sa podoby Európy. Európa je dnes iná, ako bola v roku 1959, keď KEK vznikla. Zmenilo sa nielen politické usporiadanie, ale iný je aj vývoj v sociálnej a demografickej oblasti. Spoločnosť čelí celkom iným a novým problémom, ako sú bipolárne rozdelenie sveta na bohatých a chudobných, prílev moslimov do Európy, hospodárske a sociálne problémy a problémy v oblasti ekológie, kríza globalizmu atď. Menia sa i témy v oblasti ekumenickej spolupráce: stále narastajúca sekularizácia, ekumenický proces je menej dynamický, trendom vo väčšine ekumenických organizácií je reštrukturalizácia a pod. Za nového prezidenta KEK bol v Budapešti zvolený biskup anglikánskej cirkvi rev. Christopher Hill.

Valné zhromaždenie sa okrem iného zaoberalo aj súčasnou situáciou v Sýrii a a Egypte a vyjadrilo protest proti porušovaniu ľudských práv v týchto krajinách. V záverečnom vyhlásení 14. valné zhromaždenie KEK vyzvalo cirkvi vo všetkých krajinách Európy k prehĺbeniu ekumenických kontaktov a k posilneniu vzájomnej bratsko-sesterskej úcty.

Oslovilo členské cirkvi, aby ponúkali ľuďom svedectvo evanjelia a diakonie a zasadzovali sa za humánnu a sociálnu Európu, za dodržiavanie ľudských práv a základné hodnoty pokoja, spravodlivosti, slobody, tolerancie, vzájomnej pomoci a solidarity. Valné zhromaždenie vyzvalo všetkých členov kresťanských cirkví k misii, úcte voči ostatným ľuďom, k náboženskej slobode a snahe o sociálnu, ekonomickú a ekologickú spravodlivosť a požiadalo účastníkov zasadnutia, aby tieto myšlienky a výzvy tlmočili vo svojich cirkvách.

E. Škodová / www.krestandnes.cz,
redakčne krátené

V Evropě probíhá občanská iniciativa Jeden z nás - One of us

V členských zemích Evropské unie v současnosti probíhá evropská občanská iniciativa Jeden z nás (One of us), která směřuje k tomu, aby v rámci Evropské unie byla přijata zákonná opatření zaměřená na ochranu lidského embrya. Podmínky pro uskutečňování iniciativy

v České republice stanoví zákon 191/2012 Sb. o Evropské občanské iniciativě.

Brno: Hlavním a bezprostředním cílem této iniciativy je zákaz pokusů spojených s ničením lidských zárodků. Institut evropské občanské iniciativy je zakotven v Lisabonské smlouvě jako nástroj participativní demokracie a připisuje se mu značný význam při ovlivňování směru, kterým se má ubírat tvorba evropských právních předpisů.

Evropskou občanskou iniciativu Jeden z nás podporuje řada významných osobností, včetně papeže Františka. Je vhodné připomenout, že v sídle Evropského parlamentu v Bruselu se 21. března 2013 za účasti poslanců EU uskutečnilo modlitební setkání, v jehož rámci bylo jednáno také o biologickém statusu lidského embrya. Snahy o prosazení účinnější ochrany lidských embryí mají být podpořeny získáním jednoho milionu podpisů občanů zemí EU pod petici odmítající používání finančních prostředků EU na aktivity spojené s ničením lidských zárodků.

Nyní se ovšem až příliš přiblížil termín, do kterého má smysl podpisy

shromažďovat. Veškeré petiční archy musí být Evropské komisi předány nejpozději do 1. listopadu 2013. V České republice by přitom podle předpokladu mělo petici podpořit celkem 16.500 občanů, v současnosti však je tento požadavek bohužel naplněn pouze z jedné pětiny.

Navykli jsme si, že peticí nejrůznějšího druhu u nás probíhá mnoho a že ne všechny z nich jsou smysluplné. Je ovšem potřeba mít na mysli, že evropská občanská iniciativa je zcela nový institut a že se na něj klade zvláštní důraz v rámci spoluúčasti občanů na tvorbě zákonů. Úspěch petice nepovede k zákazu potratů a naopak přímým důsledkem případného neúspěchu nebude automatické přijetí nové propotratové legislativy. Stupeň podpory iniciativy Jeden z nás však pro politiky bude signálem, nakolik je právo na život pro voliče důležité a nakolik se na ně musí ohlížet i v budoucnu.

Podrobnější informace lze nalézt na internetových stránkách:

www.oneofus.eu. www.cirkev.cz / www.krestandnes.cz,

redakčne krátené

Vyše 800-tisíc občanov už podporilo európsku iniciatívu Jeden z nás

Zatiaľ túto kampaň zameranú na ochranu ľudského života od počatia podporilo presne 802 408 európskych občanov.

Deviatim krajinám sa už podarilo dosiahnuť minimálny počet podpisov vyžadovaných Európskou komisiou. Slovensku sa túto úroveň podarilo prekročiť veľmi výrazne, zbieranie podpisov však pokračuje až do novembra.

Podľa koordinátorov iniciatívy doterajšie výsledky demonštrujú jasnú požiadavku európskych občanov na ochranu ľudského embrya a ľudského života a veria, že v rámci EÚ sa počas nasledujúcich mesiacov podarí dosiahnuť celkovú požadovanú podporu jedného milióna hlasov.

Fórum života / www.krestandnes.cz

Koncil Európskej baptistickej federácie bude v Bratislave

V dňoch 25. 9. až 29. 5. bude Bratislava hostiť delegátov Európskej baptistickej federácie. Zástupcovia z celej Európy sa zídu na spoločnom rokovaní a v duchovnom povzbudzovaní. Účastníci budú zastupovať baptistické jednoty z jednotlivých krajín, Medzinárodný baptistický teologický seminár (IBTS), a partnerské misijné organizácie. Na stretnutí sa očakáva 120 až 150 účastníkov. Slovenská Bratská jednota baptistov zabezpečuje viaceré služby (registráciu, ozvučenie, vedenie chvál v angličtine, dopravu). Bude to aj príležitosť prezentovať prácu a život našich zborov na Slovensku. Okrem rokovacích predmetov bude tento spoločný čas venovaný uctievaniu Boha, vzájomnej inšpirácii, neformálnemu zdieľaniu sa a budovaniu vzájomných vzťahov.

Viacerí delegáti budú po skončení koncilu slúžiť na bohoslužbách v miestnych zboroch v okolí Bratislavy.

s.k.

Medzinárodný baptistický teologický seminár IBTS hľadá nového rektora

(Foto: Stará budova Baptist House. a vizualizácia Baptist Haus po rekonštrukcii)

Európska baptistická federácia (EBF) hľadá nového rektora pre Medzinárodný baptistický teologický seminár (IBTS), ktorý by nahradil Dr. Ketha Jonesa, ktorý končí svoju službu pre IBTS. Výberové pohovory by mali prebehnúť počas októbra a očakáva sa, že nový rektor by mohol začať svoju službu začiatkom roka 2014 už na novom mieste, na ktoré sa škola sťahuje z Prahy. Bude to „Baptist House“ v Amsterdame, v Holandsku. Pre toto medziobdobie potrebné na voľbu je dočasne za rektora vymenovaný Dr. Parush Parushev.

Generálny tajomník EBF Tony Peck poznamenal, že *IBTS je hlavným vzdelávacím centrom EBF, ktoré umožňuje, aby obdarovaní muži a ženy mohli získať akademické vzdelanie na vysokej úrovni, ktoré im umožní vyučovať a slúžiť na národnej úrovni. Zmena na pozícii rektora prichádza v kritickom období vývoja tohto seminára. IBTS má bohaté skúsenosti v oblasti vyučovania na multikulturálnej pôde, ktoré sú vysoko oceňované všetkými, ktorí týmto seminárom prešli. Na týchto skúsenostiach bude postavé vyučovanie aj na novom mieste v Amsterdame.*

Všetci členovia EBF sú pozvaní na spoluúčasť pri tomto hľadaní. Viac informáci je možné získať na adrese: www.ebf.org

zdroj www.ebf.org / s.k.

Svetová baptistická aliancia prijala nových členov

Na generálnom koncile WBA na Jamajke bolo do rodiny baptistických zväzov prijatých päť nových členov.

Na ostrove Haiti požiadali o členstvo dve skupiny baptistov. Prvou je Baptistická misia na južnom Haiti (Baptist Mission of South Haiti), založená v roku 1936, ktorá má 50 000 členov a 488 zborov.

Druhou je Zväz baptistických zborov na Haiti (Connection of Haitian Baptist Churches) s 15 000 členmi v 58 zboroch. Zväz bol vytvorený v roku 2004. Pripojili sa tak k existujúcim baptistickým jednotám na Haiti (Haiti Baptist Convention a Baptist Haiti Mision) v Karibskej oblasti.

Ďalším členom je zväz na Karibských ostrovoch Turks a Caicos, ktorý má 500 členov a 13 zborov a bol založený v roku 1830.

Z Afriky sa prihlásila k členstvu Baptistická cirkev Konga (Baptist Church of Congo), založená v roku 1996, ktorá má 2 850 členov v 26 zboroch v Konžskej demokratickej republike. Stala sa tak jedenástym členom BWA z tejto krajiny, ktorá má rozlohu väčšiu než západná Európa.

Posledným združením baptistov, ktoré pribudlo do svetovej rodiny, je Konvencia nezávislých baptistických zborov (Convention of Independent Baptist Churches) v Brazílii so 67 908 členmi v 437 zboroch. Pripojila sa tak k dvom sesterským združeniam v Brazílii (Brazilian Baptist Convention a National Baptist Convention).

Generálny koncil prebiehal v dňoch 1.- 6. júla 2013.

www.bwanet.org

Seznamovací horolezecký pobyt pro nezadané křesťany

Milí přátelé, zveme vás na seznamovací pobyt pro nezadané křesťany, v termínu 27. – 29. 9. 2013 do Horolezeckého centra Sobotka. (Sobotka 408, 507 43).

Účast je omezená cca na 20 lidí, přednost mají ti, kteří se ozvou jako první. Cena je 450,- Kč (platba na místě). Cena zahrnuje pouze ubytování, půjčovné na lezecké vybavení a neomezené lezení. V ceně není stravování (možnost navštívit restauraci), mohu zajistit maso na gril od místního řezníka. Pokud budete mít zájem o tuto službu, připište to do přihlášky. Připravte se na trochu bojové podmínky ohledně spaní. Ženy budou spát na postelích a my muži se vyspíme na karimatkách. Vezměte s sebou spacáky a muži navíc karimatky. V sobotu je možnost výletu na lovecký zámek Humprecht (mám domluvenou průvodkyni) a hrad Kost. Bližší informace a přihlášky u Petra Černého. Kontakt: Petr Černý, tel: +420 725 809 818, e-mail: cernypetr111@gmail.com, Další pobyty: http://noemka.com/?run=akcie_list&lang=cz

Počúvajte Rádio7 na frekvenciách

103,6 MHz v Bratislave
107,4 MHz v Novom Meste nad Váhom
107,7 MHz v Banskej Bystrici

Na celom území SR cez satelit **Astra 3B** alebo cez internet na **www.radio7.sk**

Vysielame modernú kresťanskú hudbu od domácich i zahraničných interpretov, krátke duchovné povzbudenia, poradenské a diskusné relácie, informácie o dianí vo svete i cirkvi a mnoho iného.

Rádio7 je mediálnym projektom občianskeho združenia TWR media so sídlom:
Banšelova 17, Bratislava
tel.: 02 / 43 41 19 11
č. účtu: 2629010483/1100

Počúvajte nás a podporte naše vysielanie!

rádio 7

POZVÁNKA DO RAČKOVEJ DOLINY

Drahé sestry, srdečne vás pozývame na ďalšie, v poradí už 18. duchovno-rekreačné stretnutie sestier Evanjelickej aliancie, ktoré aj tento rok bude z Božej milosti v Domove J. A. Komenského v Račkovej doline.

Termín stretnutia je od stredy 25. 9. do nedele 29. 9. 2013.

Tohtoročná téma:
MODLITBA s ústredným veršom z Knihy žalmov 141, 2.

Popoludnia bude možné využiť na rozhovory, prechádzky v krásnej tatranskej prírode, rehabilitačné cvičenie či masáže a kreatívnu tvorbu.

Na stretnutie sa môžete prihlásiť najneskôr do 10. septembra 2013 na adrese (tu získate aj podrobnejšie informácie o stretnutí, cenách a možnostiach ubytovania):

RNDr. Kukučková Dagmar,
Bridlicová 13, 841 07 Bratislava 49
tel. 02/64 53 81 14,
mobil: 0910/572641
mail: dagmar.kukuckova@btm.sk

Tešíme sa na vás a na chvíle, ktoré spolu strávime!
(prípravný výbor)

Dvacetiletí Exulanta

Jan Bistranin

Před dvaceti lety byly položeny základy občanského sdružení Exulant. Je to příležitost k ohlédnutí se a provedení krátké rekapitulace jeho činnosti.

Exulant má předchůdce

Především je třeba připomenout, že Exulant není první organizací, sdružující potomky pobělohorských exulantů pro víru. Má své předchůdce. Už po první malé reemigrační vlně potomků exulantů ve dvacátých letech minulého století vzniklo „Stavební a bytové družstvo českých exulantů v Praze“ (1924) a „Pracovní sbor českých exulantů“ (1931). Za okupace byl „Pracovní sbor českých exulantů“ úředně rozpuštěn. Hned po skončení 2. světové války však svou činnost obnovil a pod názvem „Sbor českých exulantů i navrátilců z Polska“ se snažil již v roce 1945 pomoci při velké reemigrační vlně ze Slezska a Polska. V roce 1953 byly obě exulantské organizace zakázány a tak tomu bylo dalších 40 let.

Návrat do země otců

S myšlenkou obnovit organizaci potomků exulantů přišel, pokud je mi známo, před 20 lety bratr farář Jan Jelínek v Oráčově. Oslovil tehdy synodního seniora Českobratrské církve evangelické Pavla Smetanu a předsedu Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů Vlastimila Pospíšila, k nim se připojil docent Karel Matějka, pod jehož organizačním vedením se podařilo, po oněch dlouhých 40 letech, nejen uspořádat sjezd potomků exulantů s názvem „Návrat do země otců“, ale následně i založit občanské sdružení Exulant.

Zásady činnosti sdružení byly formulovány takto:

- **střežit exulantský odkaz**
- **prohlubovat národní historickou paměť**
- **připomínat velké osobnosti českého exilu**
- **prohloubit a oživovat víru navrátilců**

Nežli se pokusím shrnout, jak se nám dařilo tyto záměry naplňovat, musím předeslat, že veškerá činnost sdružení je konána zcela dobrovolnickým způsobem, bez administrativního aparátu a za finanční podpory téměř výlučně členů sdružení. Pokud kdy byly sdružení poskytnuty dotace z jiných zdrojů, bylo to opravdu naprosto výjimečné. Rád bych proto všem, kdo činnost Exulanta jakkoliv podpořili, velice poděkoval.

Několik poznámek k činnosti sdružení - Publikační činnost

Sami, nebo ve spolupráci s jinými subjekty, jsme vydali řadu knih, zaměřených zejména na historii pobělohorského exilu a reemigrace. Díky patří především historičce Editě Štěříkové, která nám své texty ochotně poskytla. Z dalších autorů, jejichž knihy Exulant vydal, bych jmenoval Jana Jelínka, Vlastimila Pospíšila, Oldřicha Rejchrta a Pavla Smetanu. Kromě toho – již dvacet let – vydáváme pravidelně pro členy a přátele sdružení informační věstník, který v současné době vychází v nákladu 1000 kusů.

Konference, sjezdy a setkání

Každoročně pořádáme na různých místech konferenci, jejíž program je zaměřen na zajímavé oblasti reformační historie a historie exulantů.

Kromě sjezdů potomků exulantů konaných v Praze jsme se podíleli ve spolupráci se zelowským sborem reformované církve na velkých setkáních v Zelowě, z nichž sjezd v roce 2003, konaný k 200. výročí příchodu Čechů do Zelowa, měl mimořádný ohlas. Ve spolupráci se sbory českých protestantských církví jsme uspořádali i řadu evangelizačních akcí. Již pět let se každou první sobotu v únoru koná v Žacléři k připomenutí odchodu exulantů v roce 1628 Memoriál J. A. Komenského, pokud to jde na lyžích, jinak i bez lyží.

Zájezdy

Téměř každoročně pořádá Exulant zájezdy na památná místa spojená s reformací či exilem. Navštívili jsme nejen památná místa v České republice, ale i v Polsku a na Ukrajině, v Německu, Švýcarsku a Holandsku. Dovolím si předpokládat, že dosavadní zájem o tyto zájezdy svědčí o tom, že i v dalších letech se budou konat.

Genealogie

V oblasti zkoumání kořenů exulantských rodů vykonali někteří členové sdružení v posledních letech neuvěřitelnou práci. Na našich setkáních v posledních letech je vždy možno získat řadu genealogických informací, o nichž jsme dříve neměli ani tušení.

Styky se zahraničím

udržujeme a rádi bychom rozvíjeli styky s českými evangelickými sbory v zahraničí, zejména s těmi, které jsou spojeny s exulantskou historií. Navázali jsme kontakty s městskou samosprávou a dalšími institucemi v Lešně a v Žitavě a rádi bychom navázali kontakty i s dalšími domácími a zahraničními institucemi, které se otázkám pobělohorského exilu nějak věnují.

Po tomto stručném výčtu činností si dovolím říci, že občanské sdružení Exulant v uplynulém období vykonalo dobrou práci a chce ji konat i v dalších letech. Jak jsem zmínil, nemá Exulant žádný administrativní aparát, takže se občas něco zadrhne, a proto také zveme každého, aby se do naší práce, aktivně zapojil.

Při založení Exulanta jej tvořili většinou členové českých protestantských církví – zejména Českobratrské církve evangelické, Bratrské jednoty baptistů a Církve bratrské. Vždy jsme kladli důraz na duchovní odkaz exulantů, na jejich víru, věrnost Písmu a odvahu v následování Pána Ježíše Krista. Proto jsme spolupracovali a chceme úzce spolupracovat s těmito církvemi a jsme rádi, že jsou jejich zástupci dnes mezi námi. Proto jsme také spojili dvacetiletí Exulanta s letošním významným 400. výročím posledního kralického vydání Bible. Byli bychom rádi, kdyby i další generace potomků exulantů vyznávaly **„svíce mým nohám je Slovo Tvé a světlo stezce mé“,** jak to platilo o jejich otcích.

Závěrem budu citovat z knihy Edity Štěříkové Země otců: „Tradicí se rozumí často jen prázdná forma, která kdysi obsahovala hodnotnou náplň. Tato vyprázdněná forma se pak v matné vzpomínce na bývalý obsah bezdůvodně zachovává a opatruje. Někdy se dokonce ztratí i vzpomínka na obsah a zůstane jen prázdná bezvýznamná forma. Nepřátelé prázdných forem usilují o odhození takových zátěží.“ Byli bychom rádi, kdyby odkaz našich exulantských předků nezapadl v zapomnění, ani se nestal takovou prázdnou formou bez obsahu, ale aby byl živou inspirací pro životní orientaci i dalších generací. Sjezd se konal v Praze 8. června 2013.

Plač ruže

Kráčal som po nádhernej pláni,
a odrazu chlad som ucítil v dlani.
To len rosa mi kvapla z odtrhnutej ruže.
Veď ona plače, bolí ju to, môj Bože!
Chytil som ju tak opatrne do svojich rúk,
aby ma nepichla a vyhol som sa bolestivých múk.
Avšak jej bolesť sa stala mojou bolesťou,
a plakal som odrazu nad svojou hlúposťou,
že odtrhol som nevinnú, krásnu kvetinu.
V tej chvíli som ju položil na zelenú čistinu,
a ticho sa prizeral, ako zomiera ruža.

Stanislav Baláž

Fotografie publikované v tomto čísle sú zo zdrojov: www.christianphotos.net, BigPhoto, M. Horáčková a archív redakcie.